

Vpl. Pyhäjärvi

Tiistai 17. toukokuuta 2016

Pyhäjärveläisyyden vaali - Karjalan puolustaja

N:o 5 61. vuosikerta

Karjalanpiiraat kunniassaan

Karjalanpiirasperinnettä elvytettiin, kun Konnitsan Luukkaset ryhtyivät leipurin hommiin Irja Luukkasen kodissa Suodenniemellä.

Talkoolaiset tulivat oman aikataulunsa mukaan, mutta jo ennen puolta päivää pöydällä oli jos jonkinlaista piirakkaa ja kakkaraa aina tattariversiosta lähtien. Kun viisi leipuria heilutti pulikkaa samaan tahtiin, näky oli komea. Rypytykset sujuivat mallikkaasti. Pienimmätkin leipurit saivat osallistua.

Päivän mittaan tehtiin satoja piiraita ja munavoita kului niin paljon, että munia piti hakea naapurista lisää. Eine Joutsjoki raportoi rattoisasta päivästä.

SIVU 8

Katri Mure, Hämeenkyrön Luukkasia, sai aikaan mallikkaita piiraita.

Ketkä kuuluivat Kaikuun vuonna 1916?

Leino Pennanen oli yksi Woimistelu- ja Urheiluseura Kaiun perustajista Pyhäjärvellä. Viipurin arkistoista on löytynyt myös jäsenluettelo sadan vuoden takaa.

SIVUT 6-7

Pärssisen sukuseuralle oma postimerkki

Pärssisen sukuseura otti järeän keinon käyttöön kerätäkseen varoja tekeillä olevaan sukukirjaan. Kirjaan ehtii vielä saamaan suvun tarinoita mukaan, sillä esimerkiksi tulevassa sukukokouksessa muisteluja ja valokuvia kerätään aktiivisesti talteen.

SIVU 4

SUVANNON SEUTU 1917-1921

elämää ja ihmiskohtaloita

Elämää ja ihmiskohtaloita
vuosilta 1917-1921

Tilaukset
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö ja
Vpl. Pyhäjärvi-seura

17. toukokuuta 2016

Veteraanit, evakot ja uhri

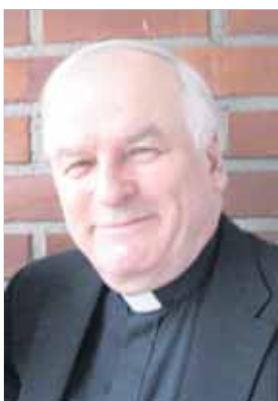
Tätä kirjoitettaessa on juuri vietetty Veteraanipäivää 27.4. Päivä määräytyy Lapin sodan päättymisestä 27.4.1945. Kun aseet itärintamalla vaikenivat, sota jatkui vielä saksalaisten joukkojen karkottamisena Suomen maaperältä. Tehtävä ei ollut psykologisesti helppo, sillä sitoutumattomuus kansallissosialistiseen ideologiaan ei muuttanut sitä tosiasiaa, että Suomi oli neljän vuoden ajan pyrkinyt Saksan tukemana saamaan takaisin Talvisodassa menettämänsä alueet. Tämä oli jatkosodan perusmotiivi; haaveilut Suur-Suomesta olivat sittenkin marginaalisia.

Talvisotaa on Suomen puolustusotana imperialistista hyökkääjää vastaan varsin yksimielisesti pidetty vahvana esimerkkinä oikeutetusta sodasta. Jatkosodan suhteen asenteet ovat jakautuneet. Suomalaisten enemmistö pitäneen edelleen jatkosotaakin oikeutettuna siltä osin kuin sen tavoitteena oli tapahtuneen epäoikeudenmukaisuuden korjaaminen. Kansainvälinen näkökulma Saksan hyökkäyksen kohteeksi joutuneissa maissa oli tietysti toinen. Sen mukaan Suomi osallistui Saksan kanssa hyökkäyssotaan. Historiantutkijat ovat pyrkineet selvittämään, missä suhteessa nämä kaksi näkökulmaa ovat toisiinsa.

Suomen yleisessä mielipideilmastossa arviot jatkosodan luonteesta ovat heilahdelleet puolelta toiselle. Välittömästi sodan jälkeen ei julkisuudessa ollut paljoakaan varaa puolustella sen oikeutusta. Yhtenä lieventävänä tulkintamallina puhuttiin Suomen asemasta "ajopuuna", jolla ei ollut paljoakaan valinnanvaraa. Kriittinen historiatutkimus on hylännyt tämän vaihtoehdon sodan kokonaistulkintana. Jatkosodan oikeutuksen jälkikäteen tuomitseminen saavutti huippunsa 1970-luvulla, jolloin myös sotiemme veteraanit saivat kokea suoranaista halveksuntaa.

Karjala-lehden numerossa 24.3.2016 nuoremman polven historioitsija, dosentti Teemu Keskisarja julkaisi puheenvuoron otsikolla "Karjalan uhrien tarkoituksesta ja merkityksestä", jonka soisi synnyttävän laajempaa keskustelua. Keskisarja asettaa kyseenalaisiksi kuvitelmat, että toisenlaiset vaihtoehdot jatkosodalle olisivat johtaneet Suomen kannalta parempaan tulokseen. Hän kirjoittaa: "Minun on vaikea ymmärtää joidenkin kollegojeni syyllisyydentunnetta jatkosodasta... Tietysti karjalaiset ja muutkin halusivat oman sa takaisin..." Keskisarja päättää vahvan puheenvuoronsa toteamukseen: "Tahtomattaan ja tietämättään suomalaissotilaat ja evakot antoivat uhrin Länsi-Euroopan vapauden puolesta." Haluan itsekkin asettua juuri tällä tavoin sotaveteraaniemme rinnalle.

JUHANI FORSBERG
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
hallituksen
varapuheenjohtaja

70. Vpl. Pyhäjärvi-juhlat Järvenpäässä sunnuntaina 10.7.2016.

Juhlien ohjelma

JÄRVENPÄÄN KIRKKO

Klo 9.45 Seppeläpartioiden lähettäminen

Klo 10 – 11.5. Messu

JÄRVENPÄÄN SEURAKUNTAOPISTO

Klo 11.30 – 14 Ruokailu

Klo 12.30 – 13.30 Kaiun muistoviesti -kilpailu

Klo 14.30 – 16 PÄÄJUHLA

Tarkempi ohjelma, kulkuyhteydet ja tapahtumakartta esitellään kesäkuussa ilmestyvässä juhlanumerossa.

Juhlapaikkamme Järvenpäässä

Järvenpään kirkko

Vietämme Pyhäjärvi-juhlia su 10.7. uusmaalaisissa maisemissa. Aloitamme Järvenpään vuonna 1968 valmistuneessa kirkossa. Se edustaa 1960-luvun betonibrutalismia ja siksi se on nykyisin Museoviraston suojeluksessa.

Järvenpään toinen tunnettu säveltäjä Joonas Kokkonen on säveltänyt kirkonkelloille kuusi erilaista sävelmää.

Järvenpään seurakuntaopisto ja Diakonia-

ammattikorkeakoulu Seurakuntaopisto tarjoaa ammatillista koulutusta nuorille ja aikuisille, kirkon ja yhteiskunnan eri tehtäviin, täydennyskoulutusta aikuisille sekä monipuolisia koulutusvaihtoehtoja työyhteisöille.

Seurakuntaopisto on erikoistunut sosiaali- ja terve-

ysalan sekä kasvatusalojen koulutukseen, esittävän taidteen koulutukseen ja työelämän kehittämispalveluihin sekä tuottaa ja kehittää uskonnonpedagogisia palveluita sekä toimii oppisopimuksen järjestäjänä.

Seurakuntaopiston kolmella kampuksella, Järvenpäässä, Pieksämäellä ja Ruokolahdella (ent. Jaakkiman kristillinen opisto), työskentelee noin 170

työntekijää ja vuosittain opiskelijoita on pitkäkestoisessa koulutuksessa noin 2000. Seurakuntaopisto on yksityinen monialainen oppilaitos, jota ylläpitää Kirkkopalvelut ry. Kirkkopalvelut ry järjestää mm. Yhteisvastuukeräyksen, Kirkkopäivät sekä Tiekirkkotoiminnan. Kirkkopalvelujen omistama Kotimaa Oy on johtava kirkollisen viestinnän mediatalo.

Pyhäjärvi-juhlia vietetään Uudellamaalla paikallisen ohjelman voimin. Sakarat Laulupelimannit on Helsingin seudulla tunnettu ja paljon kysytty esiintyjäryhmä. He esittävät karjalaisia ja kalevalaisia laulusikermiä kansantanssin kera. Harmonikkaa soittaa ryhmän johtaja Anja Hinkkanen. Kuva on otettu Helsingin Musiikkitalossa 7.3.2016. kansanmusiikkitapahtumassa.

Riitta Hirvonen, mitä kuuluu juhlien alla?

Riitta Hirvonen on toiminut Vpl. Pyhäjärvi-seuran puheenjohtajana runsaan vuoden. Lähes heti kättelyssä hän sai luotsata kesäjuhlat pääkaupunkiseudulle juhlatoimikunnan puheenjohtajana.

Mitkä ovat pyhäjärveläiset taustasi?

Vanhempi Meritta ja Emil Korhonen olivat Pyhäkylän koulun viimeiset opettajat. Isä toimi vuodesta 1930 ja äiti vuosina 1935-1944. Vanhemmat veljeni syntyivät siellä: Juho s. 1937, Kalevi s. 1939 ja Timo 1943-44.

Mitä pyhäjärveläisyys sinulle merkitsee?

Vanhempi sijoitettiin Karkkilaan Högforsin tehtaan koululle 1945. Se oli täysi vastakohta Pyhäjärven kirkonkylälle. Karkkilaan oli sijoitettu lähinnä heinjoikelaista, mutta vanhempani toimivat heidän kanssaan Karkkilan Karjalaseurassa.

Pienestä pitäen totuin käymään karjalaisissa tapahtumissa ja esiintymään juhlissa. Vanhempi piti yhteyttä pyhäjärveläisiin ystäviinsä ja entisiin oppilaisiinsa nykyisen Suur-Sastamalan alueella.

Muistan lapsuudestani myös käynyt Pyhäjärvi-juhlilla. Mutta minulle kävi niin kuin monelle muullekin sodan jälkeen syntyneelle lapselle, että kiireisten opiskelu-, perhe- ja työvuosien aikana aktiivisuus pyhäjärveläisyyttä kohtaan väheni.

Kun matkat Vpl. Pyhäjärvelle alkoivat 1990-luvun alussa, olin mukana 1991 serkkujeni Tuomo ja Veikko Rädyn kanssa Hinkkasen Toivon ryhmässä. Mutta vasta kun vuonna 2007 minua pyydettiin vanhempieni edustajana juontamaan Pyhäkylän koulupiirin juhlat Vammalassa, innostuin uudelleen paneutumaan pyhäjärveläisyyteen.

Pyhäjärveläistäustaiset kesänaapurimme Hämeenkyrön Osaralla taashoukuttelivat minua järjestämään matkan Pyhäjärvelle 2008. Silloin mieheni kanssa perehdyimme perusteellisesti Kannaksen Karjalaan. Kesällä 2013 olimme Veikko Muurosen mukana pyhiinvaellusmatkalla Konevitsan luostarissa, jo kolmannen kerran.

Sinut valittiin Vpl. Pyhäjärvi-seuran puheenjohtajaksi vuonna 2015. Millaista aikaa tämä on ollut?

Vasta jäätyäni eläkkeelle lupauduin aktivoitumaan Vpl. Pyhäjärvi-seuran toimintaan. Tämänkin seuran jäsenistö ikääntyy, joten minut valittiin suoraan puheenjohtajaksi "alle seitsemänkymppisten sarjasta".

Mielelläni olen perehtynyt niin Pyhäjärvi-seuran kuin koko Karjalatalon toimintaan. Suureksi avukseni hallituksessa ovat jo pitempään seuran toiminnassa olleet jäsenet, kuten Kaisa-Liisa Korhonen, Raili Huovila ja kunniapuheenjohtajamme Juhani Forsberg.

Seurassamme on jäseniä 106, joista kolmannes asuu pääkaupunkiseudun ulkopuolella. Yhteisiä tapaamisia on 5-8 vuodessa ja niissä käy 25-30 henkilöä. Tavoitteenamme on pitää yllä tuntemusta Vpl. Pyhäjärveen, kerätä muistoja ja vaihtaa kuulumisia.

Tottakai tällaisen ensimmäisen karjalaisen pitäjäseuran toiminta on omanlaisensa ja tiettyä kaavaa noudattavaa. Seurakunnan kanttorina totuin kuitenkin vastaamaan samantyyppisestä toiminnasta: oman työalan organisointia, ryhmätyöskentelyä ja juhlien järjestämistä. Joten tuttua puuhaa tämäkin.

Vpl. Pyhäjärvi-seura järjestää tämän vuoden kesäjuhlat Järvenpäässä. Miten päädyttiin pääkaupunkiseutuun ja juuri tähän paikkaan?

Vpl. Pyhäjärvi-juhlat ovat kulkeneet eri paikkakunnilla suunnilleen kymmenen vuoden välein. Muistan itseni olleen Helsingin juhlilla 1986 ja 1996. Vuonna 2006 Helsinki jäi väliin.

Hieman arkaillen otimme käsiteltäväksemme vasta viime lokakuussa Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöltä saadun kutsun tämän kesän juhlien järjestämiseksi. Harmiksemme Karjalatalo Helsingin Kypylässä on suljettu heinäkuussa. Toisaalta se poisti monta ongelmaa, mm. paikoitustilan puutteen ja urheilukentän kaukaisuuden.

Niinpä nopeasti katsaimme muita vaihtoehtoja pääkaupunkiseudulta. Päädyimme Järvenpäähän, koska sinne on hyvät liikenneyhteydet ja riittävät paikoitustilat. Ja onhan se varsinkin Varsinais-Suomesta tuleville lähempänä. Tulette varmasti kaikki olemaan tyytyväisiä tähän juhlapaikkaan.

Juhlien suunnittelu ja järjestely on hyvässä vauhdissa. Mikä tilanne on nyt?

Tehdessämme viime marraskuussa Vpl. Pyhäjärvi-seuran hallituksessa päätöksen luotimme siihen, että puolessa vuodessa ehdimme järjestää teille hyvät juhlat. Nykyinen sähköpostiviestittely on siinä suureksi avuksi.

Otin rohkeasti yhteyttä itselleni vieraisiin nuoremman polven jäseniimme. Tammikuussa talkoolaisiksi ilmoittautuikin 25 henkilö perheenjäsenet mukaan lukien. Koko talkooryhmän kokouksia tämän kevään aikana ei tarvittu kuin kolme, koska monet asiat hoituivat sähköpostin välityksellä.

Järjestelyt juhlapaikoilla eivät aiheuta meille suurempia haasteita. Järvenpään seurakunnalla on tapana lähettää seppelipartiot jo ennen messua Tuusulan ja Järvenpään hautausmaalle. Näin heti messun jälkeen siirrymme Järvenpään seurakuntaopistolle. Sinne on autokyytiä tarjolla niille, jotka tulevat junalla tai linja-autolla Järvenpäähän.

Perinteinen Kaiun viestijuoksukilpailu järjestetään opiston hiekkakentällä. Toivomme kovasti, että matka Järvenpäähän ei ole esteenä joukkueille.

Ruokailun hoitaa ravintolaketju Amica opiston ruokasalissa. Seuran oma väki pitää kahviota liikuntahallissa, jossa on myös päiväjuhla.

Seuran, Säätiön ja Karjalan Liiton tuotteita on myynnissä. Jos joku haluaa myydä omia tuotteitaan pihalla, niin on tuotava itse pöytä. Paikasta seura perii vuokraa 10 euroa. Ota yhteyttä Kaisa-Liisa Korhoseen (yht.tiedot lehden takasivulla).

Mitä erityistä juhlapaikkassa on?

Järvenpää on noin 41 000 asukkaan kaupunki, joten juhlamme ei näy enemmälti katukuvassa. Kesäkuun lehteen tulevat kaupungin kartta ja kulkuyhteydet. Tässä lehdessä on hiekan tietoa kirkosta sekä Seurakuntaopistosta / Diakoniamattikorkeakoulusta.

Toivottavasti 10.7. on lämmin päivä, jotta voimme nauttia seurustelun lomassa koko opiston puistomaisesta alueesta Tuusulanjärven rannalla.

Edellisessä lehdessä kerrottiin, että opistolla on mahdollisuus yöpyä. Suosittelemme saapumista jo lauantaina ja tutustumista kulttuurikohteisiin. Karelianismi näkyi ja kuului monen taiteilijan tuotannossa.

Vpl. Pyhäjärvi-juhlien juhlatoimikuntaa luotsaava Riitta Hirvonen toivoo runsaslukuista yleisöä juhlille Järvenpäähän 10.7.2016.

Mitä itse odotat juhlilta?

Jokaiset juhlat heijastavat järjestävää seuraa ja paikkakuntaa. Toivon juhlatoimikunnan puolesta, että paikallisväritteinen juhlaohjelmamme miellyttää teitä. Ohjelmasta kerrotaan kesäkuun lehdessä.

Odotan juhlapäivää kovasti. Vaikka Pyhäjärven murre ei enää solise tapamisessamme, niin pyhäjärveläisyys on kuitenkin läsnä. Toivon, että edes joku vanhempani tuntenut tulisi tervehtimään.

Mitä muuta haluat sanoa juhliin liittyen?

Juhlatoimikunnassamme on toimeliaita henkilöitä, jotka ovat hoitaneet ennakkoon monia tehtäviä.

Juhlapäivän talkoolaisia on riittävästi.

Varsinaisessa johtoryhmässä toimivat minun lisäksi Juhani Forsberg (varapuheenjohtaja), Eeva-Liisa Miikkola (sihteri) Kaisa-Liisa Korhonen (rahastonhoito ja tuotemyynti), Kirsti Jääskeläinen ja Jukka Kaikkonen (kahvio ja opasteet), Reijo Pausu (viestijuoksu), Aila Rantanen (Järvenpään yhteydet) sekä Kirsi Hedenstam (tiedotus).

Olette kaikki lämpimästi tervetulleita viettämään 70. Vpl. Pyhäjärvi-juhlia Järvenpäähän Uudellemaalle.

KIRSI
HEDENSTAM

VPL. PYHÄJÄRVI-SEURAN NAISJÄSEN.
Jos sinulla on Pyhäjärven asu ja olet valmis tulemaan airueeksi lippuvartioon, niin ilmoit-
taudu Riitta Hirvoselle. Puh. 050 4147359

KOMIAT
KARJALAISET
KESÄJUHLAT

SEINÄJOELLA 17.-19.6.2016

Karjalaiset kesäjuhlat Seinäjoella 2016 ja Jyväskylässä 2017

Karjalaiset kesäjuhlat ovat Seinäjoella 17.-19.6.2016.

Karjalan Liiton 68. kesäjuhlien pääasiallisena pito-
paikkana on Seinäjoki
Areena. Kesäjuhlien tarkoi-

tuksena on karjalaisen perinteen ja kulttuurin ylläpito sekä perinteen siirtäminen eteenpäin. Ajanvietettä, luontoon ja urheiluun liittyviä tapahtumia on

myös lähietäisyydellä ja lapsille on omaa ohjelmaa.

Itsenäisen Suomen 100-vuotisjuhlavuonna Karjalaisia kesäjuhlia vietetään Jyväskylässä 16.-18.6.2017.

Juhlissa tuodaan esille siirtoväen sekä karjalaisen kulttuurin ja historian merkitystä 100-vuotiaassa Suomessa.

Nauhoitteiden metsästys

Tutkija Pirjo Poutanen on suorittanut vuonna 1977 Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön toimeksiannosta haastatteluja pyhäjärveläisten keskuudessa. Nauhoista puuttuu kaksi äänitettä, numerot 14 ja 15. Haastattelut on suoritettu 4.12.1977 Martti Pakarisella Vammalan Laukulassa. Haastattelutavara oli tuolloin Heikki Pakarinen.

Puuttuvat nauhat saattavat löytyä entisten säätiön hallinnon jäsenten kotiarkistoista tai heidän lainaaminaan joltakin muulta henkilöltä. Haastatteluaineisto luovutetaan kokonaisuudessaan Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kansanruousarkistolle.

Mahdollisesta löydöksestä pyydetään ilmoittamaan Kauko Hinkkaselle, puh. 0400 483993 tai sähköpostilla: kauko.hinkkanen@elisanet.fi.

KORJAUS VIIME LEHDEN PÄÄ-KIRJOITUKSEEN
Luettelin asiamiesajanani vv. 2009-2015 pidettyjen Pyhäjärvi-juhlien paikkakuntia ja luettelosta jäi puuttumaan Huittinen, jossa juhlat pidettiin 14.-15.7.2012.

Miten unohdinkaan syntymäpaikkakuntani? Mielessä se kyllä oli, mutta kirjoitetusta tekstistä puuttui, tarkistus jäi siis tekemättä. Anteeksi huittislaiset!

PIRJO KIIALA

Tuleeko lehtesi oikealla osoitteella?

Soita osoitteenmuutos puh. 040 730 2622 tai tee se sähköpostilla tai nettisivuilta löytyvällä lomakkeella

Osoite ei muutu vain postiin ilmoittamalla

Kirkonsanoma

Tulevaisuus ja toivo

Kevät on tullut. Jo jonkun aikaa ensimmäiset kevään airueet ovat kukillaan kertonut lähestyvistä kesästä. Valkovuokkojen kukoistus on yksi varma kevään merkki, joka nyt aurinkoisimmilla paikoilla näyttää olevan jo kohta ohi.

Monet muuttolinnut ovat jo hyvän aikaa olleet paluumatkalla tutuille pesimäpaikoilleen. Joutsenet ja kurkuraat ovat jo joitakin viikkoja sitten kertonut talven vähittäisestä väistymisestä. Nyt oikeastaan jo kaikki kaukaa saapuneet linnut ovat innoissaan rakentaneet kotipesiään.

Tähän ajankohtaan kuuluvat myös monen nuoren ihmisen elämässä suuret muutokset. Ylioppilaat saavat lakkinsa ja erilaisista ammattioppilaitoksista valmistuu nuoria työelämään. He ovat ponnistelleet sadakseen haluamansa opiskelupaikan tai ammattiin valmistuttuaan oman alansa työtä. Isolle joukolle tämä onnistuu. Heitä kaikilla meillä on aihetta onnitella ja toivottaa hyvän Jumalan siunausta.

Mutta monta on myös niitä, jotka joutuvat jäämään ovien ulkopuolelle. Mielessä oli jo ehkä pitkään haave päästä opiskelemaan juuri tiettyyn ammattiin. Valintatilanteessa kuitenkin kävi niin, että ovi kyseiseen opiskelupaikkaan

ei auennutkaan. Joku toinen kokee pettymyksen työtä haettuaan huomattessaan, ettei tullutkaan valituksi, vaikka paperit tuntuivat olevan hyvinkin kunnossa ja työpaikkaa haastattelukin jätti myönteisen vaikutelman.

Kirjoitan tätä tekstiä rukoussunnuntaina. Tähän päivään kuuluu teksti Jeremiaan kirjasta (29:11-14).

Siinä vakuutetaan, että Jumalalla on suunnitelma pakkosiirtolaisuuteen joutuneelle kokonaisuudelle kansalle. Vaikka se olikin pakkotilanteessa jättänyt tutun ja rakkaan elinympäristön, Jumalan tarkoituksena ei ollut sitä tuhota. Hänen ajatuksensa olivat ja ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia. Hän antaa tulevaisuuden ja toivon.

Tavoitteensa ja pyrkimyksensä saavuttaneita on helppo onnitella. Sanoja löytyy ja ne ovat täynnä myönteisiä toiveita ja odotuksia. Monet lämpimät kädet puristavat iloa kantavien sanojen myötä tavoitteensa saavuttanutta. Toisin on tilanne hänen kohdallaan, joka on yrityksessään epäonnistunut. Mieli masentuu ja yhtäkkiä kokonainen pilviverho tuntuu peittävän kaikki tulevaisuuden lupaukset. Mitäpä jos tänä keväänä miettisimme ja koettaisimme huomata myös heidän osaansa! Eivät he kaipaa pitkiä selityk-

siä tai selitysyrityksiä, mitenkä kaikki on kummin-kin jotenkin kohdallaan. Kun pettymyksen tuulet puhaltavat, kenenkaan ei pidä ryhtyä vakuuttelemaan sellaista, mikä ei missään tapauksessa poista pettymyksen karvautta. Sen sijaan muutama lämmin, myönteinen sana olisi halauksen ohessa paikallaan.

Kaikilla meillä on ollut elämämme varrella tilanteita, jolloin umpikuja on tuntunut olevan todellisuutta. Näkökyky on tavoittanut vain juuri kohdatun pettymyksen, ja siitä ei tunnu olevan minkäänlaista ulospääsyä. Mutta kun muistelemme jotakin tuollaista tilannetta, ainakin toisinaan ymmärrämme, että juuri noin piti käydä, jotta minulle tarkoitettu ja minulle ehkä paljon paremmin sopeva ovi saattoi avautua.

Otsikkona oleva sanapari on alunperin suunnattu kokonaisuudelle kansalle. Juutalaiset olivat joutuneet pakkosiirtolaisina vieraisiin oloihin. Minkäänlaista myönteistä lohdutusta ei tässä tapahtumassa varmaan tuntunut löytyvän. Pikemminkin tulevaisuus ja toivo olivat käsitteitä, joita ei tuolloisessa tilanteessa edes pystytty miettimään. Olennaista oli, että jokapäiväinen elämä jollakin tavalla jatkui. Jotakin rinnakkaisuutta tässä on maam-

me karjalaisväestön kokeuksiin. Rakkaudella vaalitut kodit oli jätettävä. Kaikille ei edes osattu lähtötalanteesta kertoa, mikä tuli olemaan uuden kodin ja asuinpaikkakunnan osoite. Elämältä tuntui kaikenlainen perusturvallisuus kadonneen. Tämän kaiken useat joutuivat kokemaan kahteen kertaan.

Noista ajoista on ehtinyt kulua jo yli seitsemän vuosikymmentä. Muutoista huolehtineet aikuiset ovat jo kaikki saaneet kutsun pois tästä ajasta. Muutoissa mukana olleet lapsetkin ovat jo hyvän aikaa olleet eläkkeellä. Heillä toki on vielä jonkun verran muistoja lapsuuden maisemistaan, mutta koti on ollut pitkään kaukana syntysijoilta.

Monen tie on parin viimeisen vuosikymmenen aikana johtanut takaisin tutuille poluille. Mutta vain maisema tuntuu enää tutulta. Muu on vierasta. Mutta näiden vuosikymmenien aikana elämä rakentui uusille sijoille. Tänään mielessä on kiitos siitä, että toivokaan ei kadonnut, vaan se on edelleen totta. Toivo näkee, että tulevaisuutemme on Jumalan kädessä. Tällaisessa luottamuksessa on hyvä elää.

VEIJO JÄRVINEN

Postia Pärssisiltä

Onhan se mahdolloman mukavaa, kun saa kaivaa taskusta Pärssisen vakuunalla koristellun kynän, kirjoittaa sillä Pärssis-kortin ja lähettää sen vielä omalla postimerkillä varustetussa kuoressa.

Pärssisen sukuseura on kehitellyt oivallisen keinon pitää yllä sukutunnetta ja samalla kerätä myös rahaa seuralle. Seuran hallitus pani vireille oman vaakunan tai logon suunnittelun ja tilasi alustavat versiot sukuun kuuluvilta Kalervo ja Antti Ahvoselta, isältä ja pojalta. Sukukokouskin pääsi tutkimaan eri vaihtoehtoja pari vuotta sitten ja lopullinen logo julkaistiin viime vuoden keväänä.

Viime vuodenvaihteen tienoilla seuran hallitus tilasi alan yrityksiltä erilaista logolla varustettua materiaalia: on kyniä, onnitelukortteja, standareja ja myös postimerkkejä. Tarvonta tulee myyntiin ensi kerran sukukokouksessa Kangasalalla 22. toukokuuta, mutta niitä voi myöhemmin tilata myös netin kautta.

Standaarista seuran hallitus on päättänyt, että sitä jaetaan vain sukuseuran hyväksi tehdystä ansiokkaasta työstä sopivina syntymäpäivinä. Alaikäisien eli alle 50-vuotiaiden ei kannata standaarista haaveilla.

Tarinat ja kuvat talteen

Paitsi että Pärssis-kynällä on erinomaisen sujuvaa ja mukavaa kirjoittaa, niillä on tarkoitus myös kerätä rahaa seuralle, sillä tekeillä olevan sukukirjan valmistuminen nielee varoja.

Tulevassa sukukokouksessa onkin tarkoitus kerätä yhteisiä muistoja, tarinoita ja valokuvia talteen. Hallitus on varannut kokouspaikalle Kangasalan Juhlatalo Äijälään myös valokuvaskannereita, joten kuvat saadaan saman tien skannattua talteen digitaaliseen muotoon ja kuvien omistaja saa omat kuvansa mukaansa.

Omien kuviensa julkaisusta kiinnostuneiden kannattaa kuitenkin hieman valikoida otoksia etukäteen, sillä aivan mahdotonta määrää niitä ei pystytä päivän aikana skannaamaan.

Sukukirjaa varten ollaan erityisen kiinnostuneita vanhoista kuvista ja luonnollisesti niin, että kuvista olisi mahdollisimman paljon pohjatietoa olemassa.

Pärssisen logo ei kelpaa vaakunaksi, sillä vaakunarekisteriä ylläpitävä Suomen heraldinen seura ei kelpuuta vaakunoihin kirjaimia. Kalervo Ahvosen laatiman selitteen mukaan logossa on: "Punaisessa kilvessä alainen, aaltokoroinen hopeahirsi, jonka alapuolella musta tyviö. Punaisessa osassa kultainen tähkämykiö ja tyviöosassa kultainen P-kirjain. Kilven alla heraldinen kultanauha, jossa sukuseuran nimi."

Vaakatasossa oleva hopeinen aaltoileva vyöhyke symboloi Laatokan ulappaa ja Vuoksen vuolasta virtaa. Kultainen tähkämykiö taas kuvaa asuinseutujen viljavuutta ja suvun levinneisyyttä useisiin sukulaariin.

KYÖSTI PÄRSSINEN

Logolla varustetuista tuotteista saa myyntiartikkeleita sukuseuran varainkeruuseen. Kuvassa Pärssisen sukuseuran myyntituotteita.

Merkkipäiviä

Jorma Olavi Federley 80 vuotta

Jorma syntyi 10.5.1936 Vpl. Pyhäjärvellä kalastaja Armas ja Hilja Federleyn kuusilapsisen perheen ainoana poikana. Isä Armas oli rakentanut Ivaskensaaren itselleen asuintalon, mistä sittemmin lähdettiin evakkotielle.

Ote Impi Wiikan kirjasta Vpl Pyhäjärvi. Julkaistu 1950. "Kylätie jatkui edelleen. Kauniilla paikalla lähellä rantaa oli Juho Federleyn suuri herraskainen asuinrakennus. Ei ole ihmeäkään, sillä tämä kuului alkuaan siihen Ivaskensaaren hovitilaan, joka lahjoitusmaakautena oli ainoa itsenäinen, lahjoitusherroista riippumaton tila koko pitäjässä. Paikan nimi Linnanvahti johtui siitä että Linnanvahtimestari Bror Magnus Federley peri 1800-luvun alkupuolella kultansepanleski Maria Carlssonilta 9/16 aateria Ivaskensaaren tilasta, mikä

sitten pysyikin Federleyn suvulla, näihin päiviin saakka.

Jatkosodan ja muutami-
en mutkien jälkeen pysyvämpi koti rakennettiin Kokemäen Kauvatsan kylään. Naapurikylästä, Kytälästä, löytyi myös tuleva aviopuoliso Maire Mäenpää. Häitä tanssittiin Kauvatsan seurantalolla 1960. Nuoripari perusti perheen Raumalle, missä vierähti seuraavat 20 vuotta. Vielä kerran muutettiin, tällä kertaa Hämeenlinnaan – oikeastaan omille "juurille".

Vuosia myöhemmin selvisi, laajan sukututkimuksen tuloksena, että suvun kantaisä, saksalainen Anton Federley (1697-1742), oli muuttanut nimenomaan Hämeenlinnaan ja pestautunut Hämeen rakuunarykmenttiin. www.federley.com

Anton on haudattu Tyrvännön kirkon lattian alle. Kirkko purettiin 1799, mut-

ta kirkkomaalla on edelleen 1500-luvulla rakennettu sakasti, jonka viereen vuonna 2000 pidetyssä sukukokoukseen pystytettiin Antonille muistokivi.

Kuvassa Jorma-ukki lastenlastensa Karlan ja Violetin kanssa Antonin muistokivellä.

Onnea toivottavat lapset

MARJO, KIRSI,
SARI JA RAMI
perheineen

Nuijan varresta

Tavoittena täysistunto

Helmi-maaliskuun taitteessa pidettiin Vpl. Pyhäjärvisäätiön hallintoneuvoston kokous. Perinteisin menoin, perinteisessä paikassa. Koska olen nyt joitakin vuosia nuijaa heilutellut noissa kokouksissa, voi varovasti jo muutamia huomioita esittää.

Kokouspäivä on aika tiivis ja pitkä. Hallintoneuvoston kokousta edeltää Säätiön hallituksen kokous, ja hallintoneuvoston kokouksen jälkeen pidetään vielä juuri valitun uuden hallituksen järjestäytymiskokous. Tosin nämä hallituksen kokoukset eivät koske kaikkia paikalle saapuneita, ainoastaan hallituksen jäseniä.

Esityslista on kovin pitkä. On vaikea tilanne, kun ei haluaisi olla tyyliä ja määräilevä, vaan haluaisi viedä kokousta reippaasti eteenpäin. Tarkoituksena ei ole sinänsä edes tehokkaasti nuijittu kokous, vaan että asiat tulisivat riittävän monipuolisesti käsiteltyä ja päätökset olisivat hyviä. Yhtälo on vaikea.

Aktiivisesti aloittanut uusi hallituksen puheenjohtaja Pertti Hakanen väläytti jo vuosi sitten erinomaisen ajatuksen. Hallintoneuvosto ja hallitus voisivat kesällä pitää toisen, vapaamuotoisen palaverin ideoinnin, tutustumisen ja kehittämisen merkeissä. Valitettavasti idea ei vielä viime kesänä päässyt toteutumaan. Tällaisessa palaverissa voitaisiin tarkemmin paneutua joihinkin hallintoneuvoston listan "maailmoita syleileviin" vakiokohtiin, kuten yhteistoimintoihin eri tahojen kanssa ym. Näitä voitaisiin kerran vuodessa pidettävässä kokouksessa siten vielä lyhyemmin käsitellä.

Lisäksi vapaamman muotoisessa palaverissa voitaisiin ilman kireän aikataulun paineita pohtia vaikka minkälaisia Säätiön toimintaan liittyviä asioita. Kehittämistä löytyisi varmasti. Ajatellaan vaikka rahastojen ohjeiden päivittämistä tämän ajan olosuhteisiin. Aikaisemmin on jaettu stipendejä korkotuo-
toista. Nykyisellä korkotasolla ei jaettavaa paljon riitä.

Tämänvuotista kokouspäivää jouduttiin säättämään jonkin verran. Ehkä se oli yksi syy, että osallistuminen oli harvalukuista huolimatta siitä, että varahenkilökin oli kutsuttu samoin kuin hallituksenkin kokouksiin. Kuitenkin, tämä harvalukuisuus huolestuttaa minua aika paljon. Kuten todettua, kokous on pitkä ja raskaskin, mutta jäseniksi pyritään löytämään aktiivisia henkilöitä, jotka ovat juuristaan kiinnostuneita ja jotka kunnioittavat esi-isien töitä.

Luonnollisesti kaikki ajankohdat eivät sovi kaikille. Voittamattomia esteitä on olemassa. Mutta otsikon tavoin täysistunto on Säätiömme kokousten tavoitteena.

ESKO PULAKKA
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
hallintoneuvoston pj

Pauli Inkinen 80-vuotiaaksi

Sinä Pauli synnyit Karjalassa, Pyhäjärven pitäjässä Lohijoen kylässä 17.3.1936 Tyyne ja Anselmi Inkisen toiseksi lapseksi. Olit sodan syttyessä vajaa 4-vuotias, joten muistoja sinulla tuskin on siltä ajalta, mutta oletan nyt vanhempana käynyt useita kertoja Pyhäjärvellä ja nähnyt synnyinseutusi kauniita maisemia ja upeata Laatokan rantaa ja ulappaa.

Olit sotalapsena Ruotsissa puolitoista vuotta. Kun sitten tulit kotiin, et osannut yhtään sanaa suomea, vaan vilkkaana poikana selitit ruotsiksi asioita. Me sisaruksesi, veljesi Keijo ja minä Laila, nauroidimme sinun ruotsinkiel-

täsi, emmehän ymmärtäneet siitä sanaakaan. Asumimme silloin Luvialla.

Muistan ne hetket, kun Ruotsista tuli paketteja meille ja kuinka ihanalta tuoksuvivat ensimmäiset appelsiinit, niiden voimakas tuoksu täytti koko tuvan, kun paketti aukaistiin.

Vierailuja olette tehneet Ruotsin kotiisi perheesi kanssa ja perheen tyttäret miehineen ovat käyneet myös vierailulla Suomessa sen jälkeen, kun tyttärenne Marianne otti heihin yhteyttä.

Muutimme Luvialta Savonmaalle Oraviin. Sen jälkeen saimme ns. kylmän tilan Säämingin pitäjältä Pihlajaniemen kylästä. Si-

nusta kasvoi pitkä, komea, urheilullinen poika. Työnsit mm. kuulaa pitkälle, harastit lentopalloa ja hiihtoa. Kävit Säämingin Kristillisen Kansanopiston ja miellyit siellä käsityötunneilla puutöihin. Teit siellä useita huonekaluja. Jatkoit opin-
tojas Joensuussa teknillisessä opistossa. Vaimosi Anjan tapasit kotikylällä ja teidät vihittiin kesällä 1964. Sen jälkeen tuli muutto Riihimäelle. Pääsit työelämään opettajaksi; puutyöt ja myöhemmin myös metallityöt. Sinusta tuli suosittu ja tykätty opettaja poikien keskuudessa.

Teille syntyi tytär Marianne. Ja nyt teillä on myös kaksi lastenlasta, Julianna

ja Julius. Heistä on tullut teille hyvin rakkaita ja tärkeitä. Vietätte kesää Savonlinnassa Saimaan rannalla huvilalla ja siellä myös Mariannen perhe lomailee. Asutte edelleen Riihimäellä.

Pauli-veljeni, olet saanut perintönä hyvät geenit, ei sinua uskoisi millään 80-vuotiaaksi. Olet saanut olla terveenä ja pidät itsestäsi huolta. Olet hyvin seurallinen ja vilkas – pidetty ihminen. Sanoisin, hyvin karismaattinen.

Toivon sinulle terveitä vuosia ja kaikkea hyvää elämäsi edelleen, sisaresi

LAILA INNANEN
o.s. Inkinen

KERRO PERHE- UUTiset

Pyhäjärvi-lehdessä. Julkaisemme joka numerossa tietoja perhetapahtumista.

Muistathan kysyä asianosaisilta luvan ietojen julkaisuun, kiitos!

Tunsitko urheilumies, vaatturimestari Leino Pennasen?

Tämän vuoden tammi-kuussa Jorma Erkkilä otti yhteyttä Vpl. Pyhäjärvi-seura ry:n hallituksen puheenjohtaja Riitta Hirvoseen ja kertoi tunteensa vaatturimestari Leino Pennasen, joka sotien jälkeen asui Kuortaneella.

Erkkilän äiti, Venla Maria Erkkilä tunsikin Pennasen vielä paremmin ja oli säilyttänyt Pennasen sanomalehtiartikkeleita, valokuvia yms. vuosikymmeniä, koska asuivat silloin samalla paikkakunnalla Pennasen kanssa.

Jorma Erkkilä oli vähällä heittää aineiston pois, mutta tiedusteli Riitta Hirvoselta halutaanko Pennasen aineistoa tallettaa. Sähköpostin välityksellä tullut tieto alkoi kiinnostaa minua johtaen yhteydenottoon ja tiedustelumatkaan haastattelemaan Erkkilää Lehtimäen Länssikylään Pohjanmaalle.

Kuten monet lehtemme lukijat tietävätkin, voimistelu- ja urheiluseura Kaiku perustettiin Vpl. Pyhäjärvellä talvella 1915 ja tapahtumaa juhlittiin toiminnan lomassa viime vuonna. Leino Pennanen oli yksi seuran perustajajäsen ollen Kaiun menestyneimpiä yleisurheilijoita monen vuoden ajan. Eri-tyisesti pikamatkoilla ja pituushypyssä Pennanen oli nimekkäimpiä urheilijoita koko itäisellä Kannaksella.

Pennasen suku on vanhimpia pyhäjärveläisiä kantasukuja. Niin kauas taaksepäin kuin kirkonkirjat ja muistitieto kertovat, on Pennasia ollut Viipurin läänin Pyhäjärvellä. Tämä sukuhaara muutti Keljasta Pyhäkylään, jossa Leino Pennanen on vetreimmät vuotensa viettänyt.

Maanpuolustustyö Vpl. Pyhäjärvellä oli hyvin voimallista. Suojeluskunta-

Leino Pennanen ikuistettuna nuoruudessaan valokuvaamossa Käkisalmissa.

työhön Pennanen osallistui tarmokkaasti ollen pitkän ajan Pyhäjärven paikallis-pääliikönä.

Matka Pohjanmaalle toteutui maaliskuussa. Mukaani lähti mielellään Sastamalan Keikyässä asuva urheilun ystävä Esko Antinpoika Pohjolainen haastattelemaan Jorma Erkkilää.

Alavus oli talvisodan aikaan pyhäjärveläisten pääsijoituskunta. Siksi pysähdyimme kirkolle, jonka pääoven läheisyydessä on Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkkin lisäksi Alavuden kaupungin, seurakunnan ja Pyhän-Säätiön v. 1991 pystyttämä muisto-

merkki. Sytytimme kynttilän niiden 141 pyhäjärveläisen muistoksi, jotka viime sotien raskaina vuosina 1939-1945 menehtyivät noiden aikojen tuomiin raskaisiin.

Matkamme jatkuessa Esko Pohjolainen kertoi omakohtaisia muistoja evakkopaikoista ja -tapahtumista Alavudella.

Lehtimäen Länssikylä löytyi helposti auringon paistaessa ja pakkasen hellittäessä. Yhteydenotto Erkkilään tapahtui Mäyrin kohdalla, joten loppumatka ajettiin yhdessä Erkkilän opastaessa meidät Kätjänjärven rannalla sijaitsevaan kotiinsa.

Jorma Erkkilä (oik.) ja Yrjö S. tutkivat Kannaksen karttaa.

Meidän vierailuumme oli varauduttu. Pöydällä oli Vpl. Pyhäjärvi-lehtiä vuosilta 1957, 1958, 1961 ja 1978, joissa kaikissa on jotakin Pennasesta. Karjala-lehti ja Viiskunta paikallis-lehti vuodelta 1964, joissa molemmissa on kirjoitus 70 vuotta täyttäneestä vaatturimestari Pennasesta.

Lisäksi kymmeniä valokuvia elämästä Vpl. Pyhäjärvellä ja Kuortaneella sekä matkakuvia Viroselta. Pyhäjärven Suojeluskunnan Aliupseerikerhon jäsenkirja jäsenmaksu kuittauksineen. Valokuvaamo Rönn Käkisalmi ottamia rintakuvia, joista yksi tämän kirjoituksen liitteenä. M. Salon v. 1948 maalaama kehystetty taulu Vpl. Pyhäjärven kirkosta sekä kehystetty valokuva ikämies Pennasesta.

"Pyhäjärven Suojeluskunnan Aliupseerikerhon jäsenkirja jäsenmaksu kuittauksineen"

Lehtileikkeleessä kerrotaan vaatturi Leino Johannes Pennasen kuolleen Alavuden terveyskeskuksessa lyhyen sairauden jälkeen. Hän oli syntynyt 18.1.1894 Viipurin läänin Pyhäjärvellä. Pennanen oli Kuortaneella tunnettu tietoniekka-visailija ja kirjojen ystävä.

Kolme tuntia vierähti nopeasti Jorma Erkkilän esitellessä edellä mainittua Leino Pennasen aineistoa. Samalla sovimme aineiston luetteloinnista ja ehdotukseni sen lopullisesta sijoituspaikasta Vammalan seudun museoon Sastamalaan.

Keskustelujen lomassa nautimme rouva Erkkilän keittämän kahvin maittävine lisukkeineen. Kiitos Erkkilöille yhteydenotosta ja mukavasta rupattelutuokiosta.

Paluumatkalla piipahdimme tervehtimässä Katjatyttäreni perhettä Virtain kaupungissa, jossa hän toimii terveydenhoitajana. Tyttäristään 16-vuotias Katarina käy lukion 1. vuot-

"Hän oli syntynyt 18.1.1894 Viipurin läänin Pyhäjärvellä. Pennanen oli Kuortaneella tunnettu tietoniekka-visailija ja kirjojen ystävä"

ta ja aikoo poliisiksi ja 12-vuotias Emilia käy peruskoulun 6. luokkaa ja on kovasti kiinnostunut hevosista hoitaen niitä ja ratsastaa säännöllisesti. Molemmat urheilevat ja harrastavat myös musiikkia.

Yhteenvetona voin todeta, että tämä matka täytti kulttuurimatkan ennakkoodotukset ja osittain jopa ylitti ne. Perästä kuuluu, sanoi torvensoittaja!

Harjavallasta lehtemme lukijoita tervehtien

YRJÖ S. KAASALAINEN

Esko Pohjolainen on sytyttänyt kynttilän Alavuden muistokivelle.

Urheilupitoisen kulttuurimatkan iltahetki Virroilla, vas. Esko Pohjolainen, Katja Kaasalainen-Kalliomäki luona ja Emilia Kalliomäki.

Urheiluseura Kaiun jäsenet 100 vuotta sitten

Viipurin arkistosta löytyvä jäsenluettelo toukokuulta 1916 vastauksena kuvernöörin nimismieheltä vaatimaan selvitykseen ampumatoiminnan harjoittamisesta urheiluseuroissa:

”Vpl Pyhäjärven Voimistelu- ja Urheiluseura ”Kaikuun” kuuluu seuraavat henkilöt:

Räätäli Leino Pennanen Pyhäkylästä puheenjohtajana

Tal. poika Jalmari Pusa Pyhäkylästä sihteerinä

Tal. poika Tuomas Pitkänen Pyhäkylästä rahastonhoitajana

sekä muina jäseninä seuraavat:

Juho Tihveräinen	Yrjö Savolainen	Alex. Nolo
Juho Pärssinen	Antti Pohjalainen	Juho Patrakka
Juho Laamanen	Ida Laamanen	Kaarlo Peltola
Jaakko Musakka	Matti Kammonen	Jussi Peltola
Heikki Musakka	Emil Tanninen	Martti Grönberg
Adam Pärssinen	Viljo Hämäläinen	Juho Kaasalainen
Juho Kaasalainen	Juho Päiväläinen	Jaakko Soini
Vilppo Kukko	Väinö Pusa	Tuomas Karppanen
Tuomas Kukko	Viljam Toiviainen	Kalle Kokkonen
Heikki Pärssinen	Ville Happonen	Antti Savolainen
Tuomas Kukko	Tuomas Puranen	Juho Rähmöinen
Simo Puranen	Heikki Nokelainen	Juho Pärssinen
Heikki Kaasalainen	Antti Pärssinen	Yrjö Pärssinen
H.S. Valvio	Matti Nokelainen	Antti Kaasalainen
Einar Leskinen	Oskar Lehtinen	Juho Kinnari
Matti Viskari	Nestori Vanhatalo	A.I. Kolehmainen
Pekka Pulakka	Anna Ijas	Juho Pärssinen
Juho Ijas	Juho Kukko	Juho Karppanen
Tuomas Kaasalainen	Kalle Kajander	Matti Kiiveri
Tuomas Hietanen	Antti Pusa	Alex. Tanninen
Juho Ijas	Heikki Hiiri	Antti Tanninen
Hannes Lindroos	Arvo Mäki	Toivo Kaasalainen
Heikki Pärssinen	Aarne Mäki	Juho Tanninen
Mikko Pärssinen	Mauno Puputti	Tuomas Kaasalainen
Ida Virolainen	Viljam Pusa	Tobias Pärssinen
Maikki Kaasalinen	Paavo Inkinen	Edvart Räsänen
Hessu Kukko	Pekka Kukko	Martta Valvio
Anna Savolainen	Antti Kaasalainen	Alex. Määttänen
Aino Kiuru	Matti Vanhanen	Heikki Paajanen
Heikki Inkinen	Albert Häsä	M. Meskanen
E. Pärssinen	V. Sirkkiä	Jussi sirkkiä
K. Nilson	J. Pusa	J. Karpoff
Yrjö Grönberg	M. Kuronen	J. Kutja
Y. Stropoff	J. Rautiainen	U. Kananen
J. Federley	J. Orpana	Juho Musakka
Otto Kitunen	Antti Orpana	Antero Pusa
Matti Karppanen	Heikki Karppanen	Mikko Pärssinen
Matti Käppi	Heikki Rähmönen	Heikki Pakarinen
Matti Hanski	Juho Matikainen	M. Sipponen
Viktor Pajunen	Matti Leppänen	Alex. Sillanpää
Viki Kettunen	Aapro Lappalainen	Viljo Lappalainen
Väinö Hinkkanen	Albert Lappalainen	Juho Henttinen

Nimiluettelo herättää varmasti monella iäkkäämmällä pyhäjärveläisessä muistoja sukulaisista ja naapureista. Useista saman nimisistä on kuitenkin mahdoton erottaa juuri sitä minun tuntemaani henkilöä, kun Jalmari Pusa ei luonnollisestikaan ole merkinnyt näkyviin patronyymejä. Näyttää siltä, että jäsenet ovat olleet aikuisia eli syntymävuodet ennen vuosisadan vaihdetta.

Tutkikaapa luettelo ja tulkaa ottamaan yhteyttä Järvenpään Pyhäjärvi-juhlien/ Kaiun muistoviestin aikana, jos tiedätte esivanhempanne kuuluneen Kaikuun.

Pitääkö kunnostanne huolta! Urheiluterveisin

ANTERO PÄRSSINEN

Kilpailukutsu Vpl. Pyhäjärven voimistelu- ja urheiluseura ”Kaiun” muistoviestiin 2016

Aika ja paikka:

Sunnuntaina 10.7.2016 klo 12.30-13.30

Järvenpään Seurakuntaopiston urheilukenttä,
Järvenpääntie 640, 00440 Järvenpää

Joukkueet, matkaja osuudet:

Joukkueessa on 3-5 osanottajaa. Rajoituksia iän tai sukupuolen suhteen ei ole. Viestin kokonaismatka on 1000 m. Vaihtopaikat ovat 200 m välein. Osuudet 200-600 m (joukkue päättää itse). Joukkueen kokoonpano, juoksujärjestys ja osuuspiteudet annetaan ilmoittautumisen yhteydessä.

Ilmoittautuminen ja osallistumismaksu:

Kirjallisesti 2.7.2016 (viimeinen postileima) mennessä tai sähköpostitse

Reijo Paussu, Vatakuja 1 A 4, 00200 Helsinki
puhelin 0500 305 825, s-posti re.paussu@gmail.com

Ilmoittautumismaksu on 20 e / joukkue.

Maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä

Vpl Pyhäjärvi-seuran tilille FI32 1544 30000 0065 15.

Viitteeksi: Kaiun muistoviesti

MUISTOVIESTIKILPAILUN SÄÄNNÖT 2016

1§

Osanotto-oikeus on kaikilla joukkueilla, jotka haluavat osallistumalla kunnioittaa karjalaista urheilukulttuuria, esim. karjalaisseuroilla, yhdistyneillä joukkueilla, sukuseuroilla ja perhejoukkueilla

2§

Kilpailumatka on perinteinen 1000 metriä ja se juostaan viestiä vieden seuraavasti:

Vaihtopaikat ovat 200 m, 400 m, 600 m ja 800 m kohdalla. Joukkueen jäsenten määrä on 3-5 juoksijaa. Osuudet ovat joukkueen itse valittavissa. Joukkueen jäsenet voivat olla joko naisia tai miehiä ikään ja kokoon katsomatta.

3§

Kiertopalkinnon on lahjoittanut Vammalan Karjalaseura ry. Kiertopalkinnon saa omakseen joukkue, joka on voittanut viestin kolme kertaa. Joukkueen jäsenet voivat vaihtua, mutta joukkueen asettaja ja nimi pitää olla sama. Kiertopalkinnon saa haltuunsa kunakin vuonna voittanut joukkue yhdeksi vuodeksi. Mikäli viestin järjestämiseen tulee välivuotia, pitää kiertopalkinto luovuttaa väliaikaisesti Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön haltuun.

Kaiun muistoviestin mitaleita.

Mainoksia kesän juhlanumeroon

Kesäkuussa ilmestyy kesäjuhliin keskittyvä Pyhäjärvi-lehti. Se lähetetään luonnollisesti tilaajille (painos 1500 kpl), mutta on myös jaossa juhlapaikalla sekä Järvenpäässä tietyissä yleisissä tiloissa.

Juhlanumeroon voi ostaa erityisiä mainospaikkoja. Kokovaihtoehtoja on viisi ja yhden ilmoituksen hinta on koosta riippuen 80-300 euroa sisältäen arvonlisäveron.

Haluatko sinä yrityksellesi tai palveluillesi kesällä näkyvyyttä tai tiedätkö jonkun, joka voisi olla kiinnostunut mainostamaan tässä lehdessä? Jos, niin ota yhteyttä:

kirsi.hedenstam@verbitar.fi,
puh. 0400 241244.

Oletko vailla kyytiä Pyhäjärvi-juhlille Järvenpään 10.7.2016?

Ikaalisista lähtee auto,
johon otetaan mukaan
matkan varrelta.

Kysy Lea Jokiselta
puhelin 040 7342 865
lea.jokinen(at)ippnet.fi

Muistojen järvi -DVD:stä on otettu toinen lisäpainos. DVD julkaistiin v. 2007. Uuteen painokseen v. 2011 lisättiin Kaarina Pärssisen kirjoittama esite. Levyä voi ostaa seuran tilaisuuksissa, kesän juhlilla tai jo ennakoon Kaisa-Liisa Korhoselta.
(ks. ilmoitus takasivulta) Hinta on 20e / kpl.

TILAA PYHÄJÄRVI-LEHTI

omaksi, tai ystävälle
ja sukulaiselle lahjaksi!

Soita p. 040 730 2622
tai tilaa s-postitse
tai kotisivujemme kautta.

Vuosikerran hinta edelleen
vain 30 euroa

Konnitsan Luukkaset kohtasivat piirastalkoissa

Hyvästi piirasnälkä! Anne Saukko, Vilja Juvonen-Saukko, Katri Mure, Tuire Luukkanen ja Maija Luukkanen antoivat pulikan pyöriä.

Luukasten piiraspäivä Suodenniemiellä oli vilkas ja vaiheikas. Irja Luukkasen koti täyttyi kaikenikäisistä leipurioppilaista; pulikat pyörivät ja kielet kaklattivat. Ketään ei haitannut, että joukossa oli ihmisiä, jotka eivät koskaan aiemmin olleet tavanneet.

Pyhäjärven Konnitsan Luukkaset asettui sodan jälkeen melkoinen joukko Hämeenkyröön ja Suodenniemelle. Piirastalkoiden väki koostui näiden tulijoiden jälkipolvista.

Emäntä Irja Luukkanen oli noussut aamuaikaisin leivinuunia lämmittämään. Kun tytär, Anne Saukko naapurista tuli apuun, talkoohommat alustettiin huolellisesti, kuoritaikinat, puurot ja muut.

Talkoolaiset tulivat oman aikataulunsa mukaan, mutta jo ennen puolta päivää pöydällä oli jos jonkinlaista piirakkaa ja kakkaraa aina tattariversiosta lähtien. Kun viisi leipuria heilutti pulik-

kaa samaan tahtiin, näky oli komea. Rypytykset sujivat mallikkaasti. Pienimätkin leipurit saivat osallistua.

Päivän mittaan tehtiin satoja piiraita ja munavoita kului niin paljon, että muun piti hakea naapurista lisää. Makea marjakeitto maistui suolaisen päälle. Kaikki sujui kuin talossa olisi aina ollut parikymmentä ihmistä samanaikaisesti leipomassa, syömässä ja puhumassa.

Iltapäivällä Luukkaselle saatiin myös virallinen piirastalkojohtaja. Hannu Rosi Tampereelta, Luukkasklaania hänkin, teki minkä oli luvannutkin; tuli syömään.

– Täydellisiä!, kuului arvostelu.

Luukkasten piirastalkoissa oli tarjolla myös vankkaa sukutietoutta. Vantaalta talkoihin tullut Maija Luukkanen karisteli välillä jauhot kämmenistään ja avasi albuminsa. Suvun oma tutkija Eija Luukka-

nen-Hakala löysi koneeltaan ja etenkin omasta muististaan nimiä, tapahtumia ja paikkoja. Tarjolla oli niin paljon mielenkiintoista tietoa, ettei siitä ehtinyt ottaa omakseen kuin murtoosan. Häät ja hautajaiset, äkäiset vaimot ja viinamäen miehet – elämää yhtä-kaikki, ja juuri meidän elämää.

– Se mies ei halunnut maanviljelijäksi. Hän ohjasi valkoisilla käsineillä hanhia ja ankoja, koulutti niitä tottelemaan, Eija osasi tyyliellä henkilökuvia.

Irja Luukkanen oli jo toisella evakkomatalla sen verran iso, että matkat olivat muistissa.

– Tämän sormen minä työnsin junassa oven väliin ja sain siitä pysyvän muiston. Mutta kyllä sillä piiraita edelleen tekee.

Kirjoittaja sai pitkiä nimimissuja piiraspäivään omaltakin kohdalta. Leipureiden aikaasaannoksia maisteli muiden muassa

Maritalon Tuomaan Lailan Eenen Annikan Mikael, tuoreen ajokortin omistaja Mikael Lehtonen Pirkkalasta, toisen isoäitinsä puolelta Räisälän Teperreitä, maritalolaisittain tietysti Mikko.

Iltapäivän aikana tehtiin myös joitakin kielellisiä päätelmiä. Tärkein niistä oli se, että karjalaiset, ainakin pyhäjärveläiset leipoivat piiraita, eivät piirakoi-ta.

Keuruulla asuva kirjoittaja kuunteli hieman hakeana sitä yhteisyyttä, minkä Luukkasten yhdessä parvessa, Hämeenkyrö-Suodenniemi, asuminen on synnyttänyt. Myös nuoren polven puheista saat-ti erottaa jotakin siitä yhteisyydestä, minkä siirtokarjalaiset pitkään säilyttivät.

Ja Suodenniemen piiraspäivästä päätellen säilyttävät vieläkin.

EINE JOUTSIJOKI

PYHÄJÄRVI-SÄÄTIÖN KOTISIVUT
löytyvät osoitteesta:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

OSALLISTU MYÖS YHTEISEN
PITÄJÄLEHTEMME TEKOON!
Laita tarjolle kuvia ja kirjoituksia.
Toimituksella on oikeus muokata aineistoa.

Wernitsan ja Sortanlahden torppareista

Huhtikuun lehdessä "sukututkimusgurumme" Antero Pärssinen löysi Viipurin arkistosta Wernitsan kylän torpparisopimuksia autonomisen Suomen valtion ja Wernitsan talonpoikien välillä.

Sortanlahden ja Wernitsan hovit omisti aikoinaan sama mies, valtioneuvos Fr. Thesleff. "Hovinhera" itse asui Wernitsan hovissa ja kummankin hovin pehtoorit valvoivat torpparien työtä. Wernitsan hovissa kävivät ropotissa Wernitsan lisäksi Yläjärven asukkaat. Sortanlahden hovissa kävivät Sortanlahden lisäksi Riiskan ja Haapalan asukkaat. Impi Wiikan VPL Pyhäjärvi -kirjassa Maria Pakarinen o.s. Ijäs muisteli ropottiaikaa, jolloin hän nuorena tyttönä kävi Keljasta Sortanlahden hovissa ropotissa. Matkaa oli kymmenen kilometriä ja usein hän lähti jo edellisenä iltana eväitten kanssa ropottiin.

Toivo Vattunen muistelmissaan kertoi, että Haapalassa sijaitseva Sortanlahden hovin torppa maksoi 40 ruplaa ja lisäksi hevos- ja jalkapäiviä hoville. Hintaa oli rappiotilasta kova ja kyläläiset arvelivat, ettei nuori pariskunta siitä selviä, mutta toisin kävi. Isä-Ville raivasi 10 hehtaarin suon lisämaaksi ja muutoinikin oli onni kaikissa toimitissa myötä. Piikoja ja renkejä tarvittiin avuksi.

Wernitsan lahjoitusmaan "kontrahtista" alustalaisilleen Mikko ja Olli Kanaselle on tarkka kopio Impi Wiikan VPL Pyhäjärvi -kirjassa.

Antero Pärssisen kopioimista papereista löytyi "LASKU niistä työpäivistä, jotka allaluetuista Wernitsan hovintilan torppaniloista, erittäin joka torppasta, vuosittain olisivat hoville suoritettavat":

Listasta selviää ensimmäisten 28 torpan haltijoiden nimet Wernitsalla. Torpat on nimetty kartalla kirjaimilla, myöhemmin numeroilla.

A. Mikko Tiira,
B. Tuomas Kuronen.
C. Viktor Ojala.
D. Wilppi Kymäläinen.
E. Aapro Kuronen.
F. Nasar Jermolajeff.
G. Matti Björkbacka.
H. Antti Pärssinen.
I. Juhana Sinkkonen.
K. Simo Lappalainen.
L. Juhana Kovero.
M. Matti Lappalainen.
N. Juhana Hohtari.
O. Heikki Lappalainen (holhooja).
P. Matti Javanainen.
Q. Mikko Hutri.
R. Heikki Hiiri.
S. Katri Paajanen.
T. Antti Rampa.
U. Adam Saikkonen.
W. Antti Raami.
X. Matti Paakeli.
Y. Tuomas Tenkanen.
Z. Jaakko Pitkänen.
Ab. Heikki Kymäläinen.
Bc. Yrjö Haikonen.
Cd. Äijö
De. Äijö.

Aakkosjärjestyksessä luettelossa kenenkään nimeä ei ollut J:n kohdalla.

Listaan on myöhemmin lisätty korjauksia: Cd. Yrjö Pärssinen, Dc. Erik Kustaa Stopp. S. Antti, Matti ja Simo Pärssinen. L. Juhana Musakka, poikansa Heikki ja yhdysmies Heikki Lappalainen

*Ylläolevan laskun on Suomen Keisarillinen Senaatti
8 p. lokakuuta 1883
hyväksynyt ja seurattavaksi vahvistanut, vakuutetaan
Wiipurin Maakonttorissa
10 p. Tammik. 1885
Gust. W:m Fagerlund*

Myöhemmin hovien tiiloista muodostettiin 74 pienempää itsenäistä tilaa ja 23 palstatilaa.

Nämä Viipurin arkiston aarteet on siirretty Kansallisarkistoomme, Maanmittauslaitoksen sivuille maarekisteritietona. Sieltä saa lisätietoja suvun asioihin.

Torppareiden listaa lukiessa mielenkiintoni heräsi oman sukuni Matti Lappalaisen kohdalla. Matti (7.10.1831-16.10.1906) oli isäni isoiso. Matin vaimo oli Valpuri Tihveräinen ja heillä neljä poikaa, Juho, Antti, Heikki ja Tuomas. Heidän torppansa Menno-la sijaitsi Mennonmaällä Wernitsalla.

Lapsista myöhemmin, Juho Lappalaisella vaimo Katri Valtonen ja heillä oma torppa Wernitsalla, jonka nimi Ylälehto, Antti Lappalaisella ja Jekaterina Jermolajeffillä torppa Wernitsalla Harjumäki, Heikki Lappalaisella vaimo Liisa Akkanen ja heidän torppa Kosternaassa ja Tuomas Lappalainen sekä vaimo Anni Rasilainen jäivät Tuomaksen kotitaloon Mennolaan.

Sukututkija Raimo Mannisen mukaan ensimmäinen Juho Lappalainen tuli Wernitsalle 1731 avioiduttuaan Riitta Koveron kanssa. Muissa Pyhäjärven kylissä kirkonkirjojen mukaan Lappalaisia on asunut Rotjanlahdessa, Lahnavalkamassa ja Yläjärvellä.

SALME RINTALA
o.s. LAPPALAINEN

Oheinen kuva on Reino O. Kukon ja Kaarle Viikan kirjoittamasta Pyhäjärvi-kirjasta.

Wernitsan hovin torpparit, veljekset Mikko (1856—1932) ja Olli (1863—1924) Kananen sekä Ollin vmo Helena, o.s. Jumppanen (1865—1928). Seisomassa vas. Mikon poika Juho Kananen (1882—1933) ja Janne Pitkänen (1897—1951). Kun Wernitsan hovin tilat itsenäistyivät, veljeksistä tuli talollisia. Mutta kun Olli Kanasella ei ollut lapsia ja kun Mikko Kanasen poika Juho oli sairaalloinen ja jäi naimattomaksi, Kanaset lahjoittivat tilansa Ollin ja Helenan kummipojalle Janne Pitkäselle, joka hoitikin heidät hautaan. — Olli Kananen antoi huomattavan panoksen paikkakunnan valistusrientoihin, hän oli mm. perustamassa Sortanlahden nuorisoseuraa ja toimi aktiivisesti sen johtokunnan jäsenenä.

Pyhäjärvenkatu Huittisissa on saanut talonsa

Useilla paikkakunnilla Karjalasta väestö on huomioitu kuntasuunnittelussa varsin hyvin. Näin myöskin Huittisten kaupungissa.

Muutama vuosi sitten edesmenneen karjalaseuran pitkäaikaisen puheenjohtajan Leino Rouvisen kanssa saimme kaupungin taholta tehtäväksi suunnitella uusille asuinalueille karjalaista katunimistöä. Kyseeseen tuli ns. Laitisen alue, josta aikoinaan

alueita oli omistanut Elli Marjamäen vanhemmat Vpl. Pyhäjärven Keljankylästä lähtöisin olevat Arvi ja Anna Happonen. Sittemmin alue oli myyty Laitinen-nimiselle henkilölle.

Elli Marjamäki rakensi yhdessä miehensä Veikko Marjamäen kanssa entisen evakkotalon viereen kaksikerroksisen rivitalo-osakeyhtiön. Myöhemmin he asuivat omakotitalossa Teppamäessä ja miehensä kuoleman jälkeen Elli Marjamäki on muuttanut kau-

pungin ydinkeskustaan.

Istuimme siis Leinon kanssa pätkäilemään uuden asuinalueen katunimistöä. Saimme aikaan Suvantokadun, Piirakkakadun, Räisälänkadun, Kiviniemenkadun, Kannaksenkadun ja tietysti Pyhäjärvenkadun. Marjamäenkatu taisi olla jo olemassa aikaisemmin.

Uutta aluetta ryhdyttiin rakentamaan varsin nopeaan tahtiin. Leino pahoitti mielensä, kun Pyhäjärvenkadulla oli jonkin aikaa ai-

noastaan kaksi uutta kiinteistöä. Muut kadut sen sijaan täyttyivät nopeasti.

Kannaksenkadusta muodostui tuossa vaiheessa karjalaisnimistön pääkatu ja siihen muodostettiin lähes parisenkymmentä omakotikiinteistöä. Olimme häitäisiä odottajia, sillä vasta nyt viimeisen viiden vuoden aikana Pyhäjärvenkatu on rakennettu lähes täyteen.

Tarkka laskenta osoitti kadun varsilla olevan kaksikymmentäkolme uutta

omakotitaloa. Piirakkakadun tuntumaan rakennetaan juuri kunnallistekniikkaa neljälletoista uudelle omakotitontille.

Läheskään kaikki talojen asukkaat eivät varmasti tiedä asumiensa katujen nimistön taustaa. Saattaisikin olla paikallaan seuraavien Vpl. Pyhäjärvi-juhlien aikana pudottaa postilaatikoon karjalaista ja pyhäjärveläistä infoa kertomaan entisestä kotiseudustamme.

REINO ÄIKIÄ

Pyhäjärveläisiä sananparsia

Käki kukkuu vanhan Vappon vaik tuuravarre pääs. ("Vanha" vappu oli 13.5.)

Jos käyp ukkone, ko jäät o järves, ni tulluo kylmä kesä.

Jyrkin jyrähtää kalamiehe kattilas.

Uusilla asuinsijoilla 70 vuotta, osa 2

Ohessa jatkuu kirjoitus uusille asuinsijoille asettumisesta. Sarjan ensimmäinen osa julkaistiin numerossa 4/2016.

Uusilla asuinpaikoilla, Kauniaisten alueen alkuosa

Vanhan Porintien eteläpuoli peltointeen Kuloveteen asti jäi edelleen Kauniaisten kartanolle. Kartanon omisti tuolloin agronomi Gunnar Rosenlew ja nykyinen omistaja on edellisen pojantytär agrologi Anne-Marie Rosenlew.

Porintien pohjoispuolelta alkoi lähes yhtenäinen karjalaiskylä. Lähimpänä maantietä uudisrakentamisen aloitti Heikki Purasen perikunta isäntänä Aarne Puranen. Noitermaassa heitä kutsuttiin Mattilanmäen Purasiksi erotuksena kylän toisesta samannimisestä suvusta. Nämä Puraset asuivat eteläpuolella kylää, peltouauealla, lähempänä Savimäkeä. Täällä uudella kotipaikalla heidän pihapiiriinsä tehtiin kaksi asuinrakennusta, joista toisessa asui Aarne vaimonsa Taimin ja poikiensa Eeron, Erkin ja Matin kanssa.

Ensin tehdyssä asuinrakennuksessa asuivat sisarukset Anna ja Helmi sekä edesmenneen Simoveljen vaimo Maria ja lapset Maire, Heikki, Kauko ja Reijo. Tässä rakennuksessa sijaitsi noin kahden vuosikymmenen ajan Kuloveden Posti, hoitajanaan tehtävään koulutautunut Maire Puranen.

Nykyisin tästä perhekunnasta on enää jäljellä Simon poika Reijo, joka asuu Hilja-vaimonsa kanssa Tampereen Teiskossa ja Aarnen poika Matti. Matti Puranen asuu perheineen kotipaikalla. Hän viljelee tilaa ja hankkimiaan lisä- ja vuokramaita.

Purasten lähinaapurissa asuivat Aappo ja Liisa Matikainen, sekä poikansa Soini. Kuten Purasia, Noitermaassa asui myös kaksi eri Matikaisen sukua. Veljesten, Heikki, Aappo ja Juho, asuinpaikat olivat kyläaukean pohjoisreunassa, saman ”Matikaisiikujassiin” varrella. Eemil-veli, joka kaatui jatkosodassa, asui perheineen Miissualla.

Aappo ja Liisa rakensivat nyt uudelle asuinpaikalle tarvittavat rakennukset ja viljelivät tilaa, kunnes Soini avioitui, muutti vaimonsa kotipaikalle ja hakeutui palkkatyöhön. Matikaiset myivät tilansa ja muuttivat Tampereelle. Tästä perheestä on jäljellä Soinin poika, joka asuu Nokialla.

Pellolle, Purasten pohjoispuolelle nousi uusi koti Katri (Kaisa) Felinille, (Anselmi Felinin leski), ja

aikuistuneille lapsille, Olaville ja Ainolle. Noitermaassa Felinien kotitalo oli Lamminharjulle vievän oikotien varressa, Kassantalon naapurissa. Äitinsä kuoleman jälkeen tämän, Kauniaisten kylällä olevan kotitilan sisarukset myivät Aarne Puraselle ja muuttivat Tampereelle. Sisaruksista vanhin, Rauha, oli aviossa Armas Purasen kanssa. He asuivat myös Suoniemellä, Kuljun alueella. Helvi Felin teki elämäntyönsä Vammalassa vaateusliike Jokisen palveluksessa. Sisarukset ovat nyt kaikki edesmenneitä, viimeisenä Aino, joka kuoli kaksi vuotta sitten.

Vanhalta Porintieltä, ennen Matti Purasen taloa, kääntyy Kauniaisten kylätie oikealle. Nykyisin tie on nimeltään Suumaantie. Pie- nen matkan päästä erkanevasemmalle Launianjärventie. Tämän tien varrella on kolme siirtolaistilaa. Ensimmäisenä, oikealla, on Väinö ja Hilma Felinin rakentama talo ulkorakennuksineen, ympärillään omenapuita ja muuta puustoa. Perheen tyttäret, Martta, Anja ja Irja olivat Suoniemelle muutettaessa koululaisissa.

Väinö Felinin perheessä asuivat myös Väinön äidin sisaret, Maria ja Katri Puranen. Sisaruksilla oli Noitermaassa oma, sievä kotitalo Soprikkalaan menevän tien varressa. Heistä käytettiin tavallisesti nimeä ”Savvtontti tytöt tai –tädit”, puhujasta riippuen.

Väinö Felinin uudehko kotitalo oli myös Soprikkalassa, lähellä isänsä Konsta Felinin taloa. (Soprikkala oli kylästä kauempana sijaitseva laaja peltouaue, jota myös ”Korveksi” kutsuttiin). Mainitut tädit sekä Väinö ja Hilma kuuluivat ”Herran kansa”-nimiseen uskonyhteisöön. Heidän viimeinen leposijansa on Joensuun lähellä olevassa Suhmurassa, uskonyhteisön omassa hautausmaassa.

Felinin tyttäristä Martta avioitui Vilho Matikaisen kanssa ja asuu edelleen Siurrossa. Anja asuu Tampereella. Nuorin tyttäristä, Irja sittemmin Wahlström, jäi pitämään miehensä kanssa kotitilaa. Irja elää henkisesti pirteänä, mutta liikuntakyvyltään heikkona Nokian Vihnuskodissa. Wahlströmmien poika, Timo perheineen asuu ja viljelee kotitilaa.

Saman Launianjärventien varresta sai uuden kotipaikan Eemil ja Elina Naskali. Perheen lapset olivat Eila, syntynyt Pyhäjärvellä, ja Edwin, syntynyt Suoniemellä 1949. Alkuvuosi- na perheeseen kuului myös Eemilin isä, Heikki Naskali. Naskalit olivat kotoisin Alakylästä. Siellä heidän

kotinsa sijaitsi Konnitsaan erkanevan tien alkupäässä, Sirkänmäen juurella. Naskalit rakensivat uudelle kotipaikalleen tarvittavat rakennukset, viljelivät tilaa, hoitivat karjaa ja kouluttivat lapset. Eila valmistui kotitilousopettajaksi ja teki elämäntyönsä Mouhijärvellä, jonne myös avioitui Rau- no Savian kanssa. Edwin on dipl. insinööri, työpai- kat olivat Linnavuoreessa ja Tampereella. Edwin ja puolisonsa Kirsti, o.s. Kart- tunen, ovat kumpikin su- kujuuriiltaan pyhäjärveläisiä. Heillä on uudehko oma- kotitalo Jokisjärven rannalla lähellä Linnavuorta.

Vanhempiensa kuoltua sisarukset ovat pitäneet tilan pellot ja metsät omis- tussessaan, mutta myyneet rakennukset. Kolmas siir- tolaistila tältä suunnalta Kauniaisten kylää tuli Heikki ja Emilia Mati- kaiselle. Perheen pojat, Ahti ja Kalevi olivat Suoniemelle tullessa jo aikuisiä- sä. Heikki Matikaisen koti- paikka Noitermaassa oli, kuten edellä on kerrottu, veljensä Aappo Matikaisen naapurissa. Kotitalo paloi sodassa, mutta sen tilalle sodan aikana rakennettu asuinrakennus on edelleen olemassa.

Suoniemelle rakennettiin jälleen uusi koti, mutta varsin pian pojat avioitui- vat ja hakeutuivat työhön kodin ulkopuolelle. Ahti hankki omakotitalon läheis-estä ”Asevelikylästä”, pe- rusti kaupan ja kiersi myös kauppa-autollaan lähikylis- sä. Kalevi teki pääasiallisen elämäntyönsä VR:n palve- luksessa korjausmiehenä ja rata-auton kuljettajana. Ka- levilla perheineen oli oma- kotitalo Siurrossa, josta muuttivat Nokian keskus- taan.

Heikki ja Emilia myivät tilansa ja muuttivat asu- maan Ahdin omakotita- loon. Tästä peruserheestä ei enää ole ketään elossa, mutta suku jatkuu Ahdin ja Kalevin Nokialla asuvissa lapsissa ja lastenlapsissa.

Matikaisen paikan osti Juho Ilvonen, kotoisin Pyhäjärven Kiimajärveltä. Al- kuvuosi- na perheessä asui myös Juhon isä, Anselm Ilvonen. Talo on edelleen samalla suvulla, nykyinen omistaja on Markku Il- vonen.

Kauniaisten alue jatkuu kylätietä eteenpäin

Kun kuljetaan Kauniaisten kylätietä Launianjärven ties- tä eteenpäin, on siinä ensin kartanon ajoilta olevia ra- kennuksia.

Seuraavaksi, tien oikealla puolella, on autioituneen oloinen pihapiiri rakennuk- sineen. Vuosikymmeniä sit- ten sen rakennutti toiveik- kaasti itselleen ja tyttärel- leen Sulo Purasen leski,

Tauno ja Helmi Heikkosen talo nykyisellään. Paikka oli silloista Suoniemen Kauniaista, nyt osa Nokian kapunkia. Kuva: Mika Puranen.

Saimi Puranen. Tyttären nimi on Maija. Perheen isä oli vastikään kuollut. Sulo Puranen kuului Noitermaassa kauan asuneeseen Purasen sukuun ja hän oli Mikko ja Sanna Purasen nuorempi poika.

Näiden Purasten, ”Pel- to-Purasten” talo sijaitsi ky- läaukean pohjoispuolella, lähellä uutta, tiilirakenteista kansakoulua. (Kouluraken- nus oli ”viittä vaille val- mis” syksyllä 1939, ja se on edelleen paikoillaan). Mai- ja Puranen, nykyisin Pun- kari, kouluttautui. Hän val- mistui ensin sairaanhoita- jaksi ja sitten sairaanhoidon opettajaksi. Maija asuu per- heineen Hämeenlinnassa. Kun taannoin tuli puhetta Kauniaisten kylän kodista, hän totesi ettei ”raski siitä luopua”.

Seuraava talo on van- halta nimeltään Soramäki. Kun Suoniemelle muutet- tiin, tämä asuinrakennus oli ollut kartanon muona- miesten asuntona. Raken- nus ja siihen liitetyt maat tulivat nyt Martti ja Hele- na Matikaisen omistuk- seen. Alkuvuosi- na talossa asuivat vanhempien lisäksi sodan käyneet veljekset Lauri, joka oli pahasti haa- voittunut, ja Eino perhei- neen.

Laurin vaimo, Rauni o.s. Mäkelä, oli kotoisin Kau- niaisten kylästä. Heidän häänsä Kauniaisten pienvil- jelijätalolla 1948 olivat en- simmäinen paikallisten ja seudulle tulleen siirtoväen yhteinen juhlahetki. Einon vaimo Anni o.s. Kupari- nen oli Antrean Kuparsaa- resta.

Martti Matikainen oli lä- heistä sukua Vesikonmäellä oleville Matikaisille, ”lauta- mieheläisille”. Martin per- he asui Noitermaassa ol- lessa ”Kujassuussa”, Tai- paleen lammen eteläpää- sä, ja he olivat kyläläisten kesken ”kujassuulaisii.”

Uusi kotipaikka Suonie- mellä jäi vanhempien kuol-

tua Laurin omistukseen. Eino osti rintamamiesta- lon Siuron Penttilästä ja ha- keutui rakennusosaston toi- hin Nokian tehtaille. Lau- rin poika, Osmo, kävi an- siotyössä, myi maat ja laa- jensi huomattavasti asuin- rakennusta. Osmon kuole- man jälkeen talokin on myy- ty. Tytär Marjo asuu Mou- hijärvellä. Osmon sisar, Hilikka, nykyisin Selin, asuu Nokialla. Eino Mati- kaisen tyttäristä Lea on kuollut ja Eeva asuu Ruot- sissa.

Martti Matikaista vasta- päätä, tien toiselle puolen rakensivat pienen kotinsa silloin jo iäkkäät Antti ja Maria Taivassalo. Noi- termaassa Antti Taivassa- lolla oli tuottoisa puutarha, jonka satoa hän kävi myy- mässä Käkisalmen torilla. Koti sijaitsi pysäkillä mene- vän oikotien oikealla puo- lella. Antti Taivassalo oli toisesta kädestään invalidi, mutta sitkeästi hän van- hoilla taidoillaan istutti uu- den kotinsa ympärille mar- japensaita ja omenapuita. Taivassalojen kuoltua paik- ka joutui Antin veljenpojal- le, joka pitää sitä kesäasun- tonaan.

Tässä yhteydessä on syy- tä mainita Kauniaisten kylällä rakennusmiehenä tunnettu Urho Vesterinen. Hän asui kylällä eri perhei- sä alivuokralaisena ja vii- meksi Siurrossa. Noiter- maassa Vesteristen koti oli Työväentalon läheisyydes- sä. He olivat muuttaneet sinne Uudeltakirkolta ja Urho Vesterinen, itsekin hai- tarinsoittotaitoinen, oli tun- netun harmonikkataiteilija Viljo Vesterisen serkku.

Soramäestä eteenpäin, tiestä vähän sivussa ole- vaan mäen rinteeseen nou- si uusi koti Heikki Ap. ja Elina Matikaiselle. Hei- dän tuolloin kouluikäiset lapsensa olivat Helga, Aimo ja Jorma. Nämä Matikaiset asuivat Noiter- maassa Vesikonmäellä ja

heitä kutsuttiin ”lautamie- heläisiksi” suvussa olleen kihlakunnan lautamiehen mukaan. Martti ja Heikki Matikainen olivat serkuk- sia. Elina on muistellut Suo- niemelle tulonalkuaikaa:

”Asuimme ensin Kauni- aisten kylän Soramäessä, Martti Matikaisella, kunnes saimme saunarakennuksen tälle omalle paikalle. Oli onnellista päästä keittämään ja paistamaan omalla hel- lalla, pienelläkin, kaikkien vaiheiden jälkeen. Tämä paikka oli entinen Kauni- aisten kartanon hevoshaka. Nämä rakennusten ympä- riällä olevat koivut ja ome- napuut on kaikki Heikki istuttanut”.

Matikaiset viljelivät uutta paikkaansa ja osallistuivat Suoniemen kunnankin toi- mintoihin. Lapset koulu- tettiin. Helga, sittemmin Hemmo, valmistui opetta- jaksi, työpaikkanaan Vaha- lahden koulu Suoniemellä. Aimo opiskeli merko- nomiksi ja teki elämäntyönsä Tyrvään seurakunnan ta- louspäälikkönä. Myös Jor- ma on opettaja. Hänen ko- tikuntanaan on ollut Kih- niö, jossa hän oli yläasteen rehtorina. Vanhempien kuoltua sisarukset luopui- vat Kauniaisten kodista ja myivät tilan Matti Pura- selle.

Matikaisten kanssa samal- le puolen kylätietä, kauem- maksi tiestä, kohosi Olga Lötjösen uusi kotitalo. Noitermaassa Olga oli tun- nettu kankaankudonnan ohjaajana, saanut oppinsa Käkisalmen Käsityökoulus- sa. Sota-aikana Olga myi ”Mattilan mäellä” sijainneen vanhan Lötjösten maatilan Tauno Heikkoselle ja ra- kennutti uuden asuinraken- nuksen Soprikkalaan.

Olgalla oli nyt uudessa kotipaikassaan vain asuin- tontti, kuten muillakin oma- kotitalon omistaneilla. Olga Lötjönen jaksoi asua tässä kodissaan elämänsä lop- puun asti. Sittemmin talo on myyty kesäasunnoksi.

Samalle kohdalle Heikki Ap. Matikaisen kanssa, tien toiselle puolelle sijoittuivat Evert ja Saimi Karttunen. Heillä oli tuolloin pieni Ritva-tytär, Risto syntyi Suoniemellä. Noitermaassa oli vain yksi Karttusen talo maantien vieressä, lähellä kylän keskustaa. Tässä uudessa elämän vaiheessa muodostui kaksi erillistä Karttusen tilaa, tämä Evertin omistama ja toinen tila Matti Karttuselle Kuljun alueelle. Kotitilaan verrattuna tilojen koot nyt pienenevät.

Evert ja Saimi, o.s. Felin viljelivät tilaansa ja asuivat siinä elämänsä loppuun asti, Saimi yli 90-vuotiaaksi. Ritva-tytär asuu nykyisin Tampereen seudulla ja Risto Pirkkalassa. Risto huolehti ikääntyneestä äidistään ja entinen koti on hänellä ja vaimollaan kesäpaikkana. Riston poika on rakentanut uuden omakotitalon isovanhempiensa maille.

Samalla puolen tietä kuin Evert Karttunen asettui asumaan Tuomas ja Elsa Matikainen perheineen. Perheen lapset Antti, Pentti, Aulis, Eino, Lauri, Erkki, Hanna ja Hilja olivat jo aikuisiässä ja osa poissa kotoa. Tämä Matikaisen perhe oli etäistä sukua Vesikonmäen Matikaisille. Noitermaassa Tuomas Matikaista kutsuttiin "Suur-Anti Tommoksi. Talo sijaitsi lähellä Osuuskauppaa, "Matikaisiikujassii" varrellä.

Veljeksistä Eino rakensi Kauniaisten kylällä omakotitalon isänsä naapuriin. Osa sisaruksista muutti Ruotsiin ja toiset hajaantuivat eri puolille Suomea, myös Eino perheineen muutti pois paikkakunnalta. Vanhemmat asettuivat tähän Einon taloon, sillä Tuomas myi tilan. Uusi omistaja oli Tauno Kaasalainen Käkisalmen maalaiskunnasta. Nykyisin tila on Taunon pojalla, Juhani Kaasalaisella, joka asuu paikalla ja viljelee tilaa sivutoimisesti.

Samalta kyläaukealta, tien oikealta puolelta saivat uuden kotipaikan Tauno ja Helmi Heikkonen. Suoniemelle tullessa perheessä olivat lapset Martti, Hilikka, Kerttu, Eila, Seppo, Erkki ja Toivo. Nuorin, Kaija, on "paljasjalkainen" suoniemeläinen. Myös Taunon äiti, Hilma-mummo kuului perheeseen.

Heikkoset olivat ennen sotia asuneet Savimäellä, mutta ostivat v. 1943 Mattilanmäen Purasten naapurista Lötjösen tilan. Suoniemelle tullessa Heikkosten paikalla tien reunassa oli vanha muonamiestorppa, nimeltä Iltamaa. Tässä perhe asui, kunnes ylemmäs tiestä valmistui uusi asuinrakennus ja muut tarvittavat rakennukset. Helmi ja Tauno saivat nähdä, miten lapset aikuistuivat ja löysivät oman paikkansa elämässä. Vanhin lapsista, Martti teki elämäntyönsä pankin johtajana Sahalahdella, jossa asuu edelleen. Hilikka oli TAYS:ssa Lastenosastolla hoitoapulaisena ja asuu nykyisin Nokialla. Kerttu oli kotiäiti ja taitavakätisenä on tehnyt runsaasti ompelutoita. Hän asuu Tampereella. Eila on ollut liikealalla ja asuu myös Tampereella, kuten Seppökin, joka kouluttautui rakennusinsinööriksi. Erkki pitää kotitilaa ja on ollut samalla koneyritystä. Nykyisin pellot ovat vuokrala. Pojista nuorin, Toivo, on autoalan yrittäjä ja asuu Tampereella ja tyttäristä nuorimmalla, Kaijalla, on ollut kampaamo ja sittemmin valokuvausliike Ylöjärvellä. Sisarukset ovat jo eläkkeellä ja perheittensä kautta suku on huomattavasti suurentunut. Taunon sisaruksista Tyyne asui Hämeenlinnassa ja Meeri jäi sodan jälkeen Lappeenrantaan, jossa asuu edelleen.

Jatkuu...

ANNA-LIISA
HEIKKILÄ

Taubila näkyy paikannimissä, osa 2

Pyhjäjärven paikannimien taustoihin pureutuva Kauko Hinkkasen tutkimus sarja jatkuu, edelleen Taubilan maisemissa.

Kalmisto

Paikalla sijaitsi Taubilan kartanon työläisten neljä asuinrakennusta Valkeamäellä.

Kansanperinteenä kulkee erilaisia muistikuvia siitä, oliko paikalla hautapaikkoja vai ei. Erään kertomuksen mukaan paikalla olisi ollut muinoin Ruotsin vallan aikainen hautausmaa, toisaalla se taas kumotaan.

"Robottityönä" tehty kiviä sen sijaan oli olemassa. Kalmistossa oli myös Taubilan hovin roppottikauden piiskapetäjä.

Kalmpolveniitty

Viljelty alue, joka sijaitsi Pyhäkylän Peräkylällä, Kalmpolvessa Ruostesuon vieressä.

Kalmpolvi

Kylän osa, jyrkkä tienpolveke, joka sijaitsee Pyhäkylän Peräkylällä Pyhjäjärven ja Käkisalmen välillä. Tässä kohtaa Pyhjäjärven kirkolta tuleva tie yhtyi "piirtiehen", Pietarin ja Käkisalmen väliseen maantiehen.

Kalmpolvi -nimi kerrotaan olevan myös jäänne seudun sotalaisista muistoista.

Kalmmäki

Kylän talot loppuivat Py-

hjäjärven kirkolta tullessa korkeaan Kalmmäkeen, josta yhtenäinen metsäalue jatkui Käkisalmeen asti.

Keltamurju

Valkeamäellä sijaitseva keltainen talo, jossa asui Taubilan kartanon karjanhoitajia.

Murju-sana liittyy monen paikannimeen: pelto-murju, piikamurju jne.

Kokkolinna

Taubilan kartanon metsänhoitajan Gustaf Francken entinen asuintalo. Rakennus laajennettiin 1930-luvun alussa ja siitä tuli suojeluskuntatalo, jossa talvisodan aikana toimi 7. Divisioonan esikunta.

Kähösuo

Taubilan kartanon Borishofin lahjoitusmaa-alue, joka oli jäänyt rappiolle – "puol suota".

Alue kunnostettiin 1920-1930 lukujen vaihteessa viljelyskelpoiseksi. Sitä ennen Kähösuoalta ammuttiin jäniksiä. Suo oli myös hyvä marjapaikka.

Nasarinotko

Notko, jonka pohjalla virtasi luonnonoja. Rannat olivat suotuisia marjapaikkoja. "Paljo vaapukavarsii laijal". Vuoden 1500 verokirjan mukaan oli Pyhjäjärvelä "kylä niemessä Pyhjäjärven luona".

Tässä kylässä asui Jashko Nasarov. Tämä kylä

lienee sijainnut Nasarinotkon tienoilla Taubilan hovin ja Kokkomäen välillä. - Wiika 1950, 27.

Kirkkotie haarautui Nasarissa vanhasta Pietari-Käkisalmin -tiestä. Notko oli suojaisa paikka kortinpelaajille.

Pikojoki

Pyhjäjärvestä Kiimajärveen virtaava noin neljä kilometriä pitkä luonnonjoki, jonka koski oli valjastettu palvelemaan Taubilan kartanon myllyä ja sähkölaitosta.

Pikko (Pickå)-nimiset talonpojat, Olof ja Simon, asuivat Pikojoen tienoilla Pyhjäjärven seurakunnan ensimmäisten kirkonkirjojen kirjoittamisen aikoihin. Näin he jättivät itsestään muistijäljen joen nimeen. - Wiika 1950, 458.

Pyhålahti

Lahti sijaitsee Pyhjäjärven läntisen sakaran pohjoispäässä Taubilan niemen ja Vamperin rannan välissä.

Vamperin ranta-alue sijaitsee Pyhålahden itäranalla. Nimi johtuu siitä, että paikalla asui muinoin Taubilan kartanon entinen hovinhoitaja Schwanenberg. Paikalla pidettiin kesäjuhla, kun rannalla ei enää ollut asutusta.

Vpl. Pyhjäjärven kirkonkirjojen mukaan wiinatehtaanjohtaja Albert Schwanenberg (1819-1883) asui Pyhäkylässä. Huomaamme,

että ammattinimike saattoi vaihdella eri asiakirjoissa tehtävästä ja näkökulmasta riippuen.

Savimäki

Pelto ja maantiemäki Taubilan lahjoitusmaahovin alueella.

Sikohaka

Lehto, joka sijaitsi Pyhäsilalta Taubilaan johtavan oikotien varrella. Kyseisessä lehdossa pidettiin aiemmin Taubilan kartanon sikoja.

Taltaoja ja -silta

Vähäinen oja, johon Mustanlammen vesien sanottiin virtaavan. Sen yli oli rakennettu Taltasilta.

Ennustaja oli todennut, että "semmone sota viel tulluo Taltasilall, että nii paljo tulluo verta, n'ot Taltaojas tukki uip veres."

KAUKO
HINKKANEN

Lähteet:

KATIHA –
Karjala-tietokanta
Kotasalmi Edit:
Muistoja lapsuuden kodistani, entisestä
Hepoharjun kesti-
kievarista:
Vpl. Pyhäjärvi 11/1998
KOTUS,
pitäjänimiarkisto
Wiika Impi 1950:
Vpl. Pyhjäjärven historia

Kirkonpaikan aidankunnostus edessä

VPL. PYHÄJÄRVEN KIRKONPAIKAN AITATARPEIDEN MAALAUSTALKOOT pidettiin hiljattain Yrjö Inkisellä Huittisissa. Lahjoituksena saadulla valkoisella Uulamaalilla maalaamassa vasemmalta Esko Pulakka, Ossi Hupponen ja Eino Kyykkä. Kuva: Yrjö Inkinen.

Evakkovaellus

taivalletaan

Urjalassa 9.7.2016

Kymmenes valtakunnallinen Evakkovaellus järjestetään lauantaina 9.7.2016 Urjalassa. Tapahtuma on kaksinkertainen juhla. Ensimmäisen Evakkovaelluksen järjestämisestä tulee ensi kesänä 10 vuotta ja Urjalan Karjalaseuran perustamisesta 70 vuotta. Urjalan Karjalaseura juhlistaa vuosipäivää järjestämällä Evakkovaelluksen.

Kuvitteelliset evakkomatkat ovat tärkeä keino hoitaa juuria, käydä läpi kokemuksia, muistoja ja muistella. Lähtökohtana on mm. se, miten lapset joutuivat lähtemään evakkotielle.

Vuoden 2016 vaelluksen reitti on noin kuuden kilometrin mittainen. Matka alkaa Urjalan kunnan talon pihalta, jonne myös palataan kuljettua halki kauniin hämäläisen maiseman.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön

Adressit 10 euroa
kappale
+ postituskulut.

Tilaukset:
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8
00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899

tai
juhaniforsberg@gmail.com

Tilaa oma Pyhäjärvi-lehti
tai anna ystävälle ja sukulaiselle lahjaksi!
Tilaushinta edelleen vain
30 euroa vuosikerta
Lehti ilmestyy joka kuukausi
Soita tilaus p. 040 730 2622

Vpl. Pyhäjärvi -tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki nyt vaakunapaita, jota saatavana jälleen kaikissa pohjaväreissä valkoinen, helmenharmaa ja musta. Tuote, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita, sopii esim. lahjaksi ja asukseksi tuleville kotiseutumatkoiille, vaikka koko ryhmälle. Aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa ja mustissa sekä V- että pyöreällä kaula-aukolla, mutta helmenharmaissa vain pyöreäaukkoisena. Koot S, M, L, XL hinta 15 e/kpl ja isommat koot XXL ja XXXL 20 e/kpl. Mustia V-aukkoisia vain muutama iso koko jäljellä.

Dokumenttielokuva Muistojen järvi vuosilta 1939-44 Pyhäjärvellä, mukana liuskan seloste elokuvasta, DVD:n hinta 20 e/kpl.

Seuran 50-vuotishistoriikki (2007) tarjoushintaan 10 eur/kpl. Hanki myös kirja Suvannon seutu 1917-1921, elämää ja ihmiskohtaloita: hinta jäsenille 30 euroa, muille 40 euroa.

Postitettaessa lähetyksiin lisätään postituskulut. Tilaukset ja tiedustelut toistaiseksi ainoastaan Kaisa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi (huom. muuttanut sähköpostiosoite)

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöltä tuotteita itselle tai lahjaksi:

Pyhäjärvi-kirja
350 s. Reino O. Kukko –
Kaarle Viika, 1989.
Historiaa sanoin ja kuvin,
sekä murren sanasto
selityksineen.
Hinta 25 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön 60-vuotishistoriikki
136 s. Reino Äikiä, 2008.
Runsaasti kuvia ja muisteluja säätiön alkua ajoilta ja eri paikkakunnilla pidetyistä Pyhäjärvi-juhlista ja muista pyhäjärveläisten tapahtumista.
Hinta 20 euroa.

Suvannon seutu 1917-1921, elämää ja ihmiskohtaloita
336 s.
Suvannon seudun paikallishistorian työryhmä, 2015.
Hinta 40 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-pöytästandaari
Suunnittelu Kaarle Viika, 1963. Hinta 42 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-isännänviiri
Koko 45x400 cm.
Suunnittelu Kaarle Viika, 1992. Hinta 75 euroa.

Hintoihin lisätään postituskulut.

Tilaukset ja lisätiedot
Pirjo Kiiala,
puh. 0442815 047 tai
pirjo.kiiala(at)gmail.com.

Mistä löydän hyvän lahjan?

Tässä vihje: Hanki kirjapari *Kaunistu Vpl Pyhäjärveä*, osat I ja II. Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4. Hinta vain 95 euroa + läh. kulut. Lisätietoja ja tilaukset: taubila@pp.inet.fi tai 044 564 1040
Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä ilman lähetyskuluja. Sekä <http://vpl-pyhajarvi.fi/kirjapuoti>
Suvannon seutu 1917-1921 elämää ja ihmiskohtaloita 336 s. Hinta 40 euroa. Tilaukset puh. 040 021 3369. Suvanto-kirjaa vain tästä numerosta 040 021 3369 tai sähköpostistani.
Numerosta 044 564 1040 vain Kaunistu Vpl Pyhäjärveä.

TAPAHTUMAKALENTERI

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry:n vieraaksi Karjalaiselle kesäkodille Villa Salmelaan tulevat Tampereen Pyhäjärvi-kerholaiset la 21.5. Lohikeittolounas (15 e) klo 11.30. Ilmoittautuminen lounaalle on välttämätön rajoitetun tilan vuoksi. Soita heti Riitta Hirvoselle p. 0504147359. Tervetuloa! Osoite: Meri Perttilän polku 8, 00850 Helsinki. Bussi 85 Herttoniementä (M) Villingin tienhaaraan (kävely 1,2 km) tai kysele kyytiä.

Kesän tapahtumia mm:

- 4.6. klo 18.30 Muisto elää -patsaalla Karjalanpuistossa Tampereen Kalevassa Karjalaisseurojen yhteinen tapahtumatuokio.
- 17.-19.6. Karjaiset Kesäjuhlat Seinäjoella
- 10.7. Pyhäjärvi-juhlat Järvenpäässä.
Tampereen seudun Pyhäjärvi-kerho jää kesätauolle ja kokoontuu jälleen keskiviikkona 7. syyskuuta 2016 klo 13.30 Koulukatu 12, Tampere.

PÄRSSISET HUOMIO! Tule antamaan oma panoksesi Pärssisten sukukirjaan Kangasalan Äijälään, Liukisälankuja 33, sunnuntaina 22.5.2016. Pärssisten sukukokouksessa kootaan kuvia ja kirjoituksia omaan julkaisuun. Aloitamme aamulla klo 9 jälkeen. Ilmoittaudu Eija Herleville puh. 0405744582, sähköposti eija.herlevi@gmail.com. Lisätietoja myös Kyösti Pärssiseltä puh. 0505182709, sähköposti kyosti.parssinen@welho.com ja Antero Pärssiseltä, 0505706575, tero.parssi@phnet.fi. Päivän aikana nautimme kahdet kahvit ja keittolounaan. Osallistumismaksu 40,00 euroa. Ennen lounasta saamme kuulla "Eurotokkien" kunniapuheenjohtaja, ravintoloitsija Pekka Pärssisen kertovan karjalaisista ruokatavoista. - Tervetuloa!

Montruan, Pöhlön ja Kalamajan jakokunnan vuosikokous pidetään Järvenpään seurakuntaopistolla Pyhäjärvi-juhlien yhteydessä 10.7.2016. Yhteiskuljetus juhliille järjestetään linja-autolla omakustannus hintaan.

Reitti ja aikataulu: Vammala Mh klo 06.00
Äetsä Pehulan tori klo 06.15
Huittinen Mh klo 06.40

Myös matkan varrelta otetaan kyytiin. Ilmoittautumiset puh. 050 4000171 Pertti tai 0400 626770 Yrjö S. sähköposti yrjo.kaasalainen@luukku.com. Tervetuloa matkalle ja vuosikokoukseen. - Juhlatoimikunta.

Seuraava Pyhäjärvi-lehti

ilmestyy kesäkuussa ennen juhannusta.
Aineistot toimitukseen viimeistään
8.6.2016 mennessä, kiitos!

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö sr
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Päätoimittaja:
Marjo Ristilä-Toikka
Korpimetsäntie 16
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622
marjo.ristila-toikka@kolumbus.fi

Tilaukset, jakeluhäiriöt ja osoitteenmuutokset:
Toimitus, päätoimittaja
Korpimetsäntie, Lempäälä
kts. yhteystiedot vierestä

**Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
asiamies**
Kirsti Naskali
Miharintie 312
37200 Siuro
puh. 040 719 2692
kirsti.naskali@gmail.com

Sivunvalmistus:
Marjo Ristilä-Toikka

Toimitusneuvosto:
Juhani Forsberg, Pertti
Hakanen, Mauri Hauhia,
Kirsti Naskali, Esko Pu-
lakka, Markku Pärssinen ja
Marjo Ristilä-Toikka.

**Toimituksella on oikeus
lyhentää ja muokata
lehteen lähetettyä aineistoa.**

Painopaikka:
Botnia-Print Oy
Kokkola

Tilaushinnat: koti- ja ulkomaat 30 euroa /vsk.
Ilmoitushinnat (pmm): kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienin ilmoitus.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%